

1973 நவம்பர் 22]

திருவதிகைத் திருக்கோயில் திருப்பணி

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் (தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் சார்பில்):
மாண்புமிகு அறநிலைய அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப்
பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) திருவதிகைத் திருக்கோயில் திருப்பணி எப்போது தொடங்கப்
பெற்றது?

(இ) அது எப்போது முடிவடையும்?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: (அ) திருவதிகைத் திருக்கோயில்
திருப்பணி 1—12—1966-ல் தொடங்கப்பட்டது.

(இ) அத்திருப்பணி 1973 ஆம் ஆண்டு இறுதியில் முடியும் என எதிர்
பார்க்கப்படுகிறது.

திரு. சா. கணேசன்: தலைவரவர்களே, திருவதிகைத் திருக்கோயில் இராஜ
கோபுரத்தின் உள்வாயில், மகேந்திர பரமேஸ்வரவர்மனுடைய தோன்மையான
கல்வெட்டு ஒன்று, ஒன்பதடி நீளம் இரண்டரை அடி அல்லது மூன்றடி அகல
முள்ள பெரிய பலகை போன்றதொரு கல் வாயில்படியாகப் போடப்பட்டு
இன்னமும் அப்படியே அது உபயோகப்படுத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.
பல காலம் இந்தச் சபை மூலம் இதுபற்றி அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு
வந்திருக்கின்றேன். இப்போது இந்தத் திருப்பணி செய்யும் நேரத்திலாவது
இதை எடுத்து அதற்குரிய இடத்திற்கு அதை அனுப்புவதற்கு அரசு ஏற்பாடு
செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: தலைவரவர்களே, அது பற்றிய
விவரங்கள் தற்போது என்னிடம் இல்லை. ஆனால் இதுபற்றிப் பரிசீலித்த
தேவையான நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்று தெரிவித்துக்
கொள்ளுகிறேன்.

MR. CHAIRMAN: Questions are over.

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் இடப்பட்டிருக்கும் உக்குறி (*)
அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

2. தமிழ் நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1973-74 ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கை,
1972-73 ஆம் ஆண்டு துணை நிதி நிலை அறிக்கை ஆகியவற்றின் மீது
விவாதம்—தொடர்ச்சி.

MR. CHAIRMAN: Now we resume discussion on the Electric-
ity Board Budget.

172 தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1973-74-ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை
அறிக்கை 1972-73-ஆம் ஆண்டு துணை நிதிநிலை அறிக்கை
ஆகியவற்றின் மீது விவாதம்

[1973 நவம்பர் 22]

திரு. எஸ். பலராமன் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இன்று இங்கே மின் வாரியத்தின் நிதி நிலை அறிக்கையினை நம் முன் வைத்திருக்கிறார்கள். இன்று உலகில் நவ நாகரீகத்தின் திறவுகோலாகவும் மனிதனுடைய வாழ்வின் அச்சாணி பாகவும் இருப்பது மின்சாரம் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. இவ்வளவு அத்தியாவசியமாக இருக்கக்கூடிய இந்த மின்சாரம் இன்றைக்கு மக்களுக்கு முறையாகக் கிடைக்கின்றதா என்று பார்த்தால், அதில்தான் மிகச் சங்கடமான தொரு நிலையை நாம் அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கின்றோம். 1951-ல் நமது நாட்டில் ஒரு மனிதனுடைய சராசரி மின்சார உபயோகம் 12 யூனிட்கள் என்று இருந்தது மாறி, இன்றைக்கு சராசரி 138 யூனிட்கள் என்ற அளவிற்கு உயர்ந்து போயிருக்கும் நிலையைப் பார்க்கிறோம். இப்படி அதிகரித்துக் கொண்டே போகும் தேவையினைக் கணக்கிலெடுத்துக்கொண்டு, அதற்கேற்ப திட்டங்களைத் தீட்டியிருக்கின்றோமா என்று பார்த்தால், இல்லை.

(மாற்றுத் தலைவர் திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் தலைமை)

இன்றைக்கு ஆட்சிப் பொறுப்பில் வீற்றிருக்கும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் அன்றைக்குக் கூறினார்கள், “ஹொகனேக்கல் எங்கே, மற்ற மற்றத் திட்டங்கள் எங்கே” என்றெல்லாம் கேட்டார்கள். ஆட்சிப் பொறுப்பேற்பதற்கு முன்பு அப்படியெல்லாம் கேட்டார்கள். ஆனால் அந்த ஹொகனேக்கல் திட்டம் என்ன ஆயிற்று என்று இப்போது எண்ணிப்பார்க்கும்போது, மிகவும் வேதனையாகவும் வருத்தமாகவும் இருக்கின்றது.

அதுபோக, கிடைக்கக்கூடிய மின்சக்தியையாவது இன்றைக்கு நாம் நல்ல முறையில் உபயோகப்படுத்துகிறோமா, அது கழிவு இல்லாமல் நஷ்டமில்லாமல் மக்களுக்கு விநியோகிக்கப்படுகிறதா என்று பார்த்தால், இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டியிருக்கின்றது. இப்போது 94 மில்லியன் யூனிட்கள் கம்பிகளின் மூலம் வரும்போதே நஷ்டம் ஏற்படுவதாகக் கணக்கிட்டிருக்கின்றார்கள். இதைப் பார்க்கும்போது, இது மிகமிக அதிகம் என்பதை யாரும் மறுப்பதற்கில்லை. இந்த அளவிற்கு அது இயற்கையாகவே ஏற்படும் நஷ்டமாக இருக்க முடியுமா என்று பார்த்தால், இல்லையென்றுதான் கூறவேண்டியிருக்கின்றது. இன்று மின்சக்தி பல விதத்தில் களவு போகும் நிலை நாட்டில் பரவலாக இருந்து வருகிறது. இவ்வளவு பெரிய நிர்வாகம், பெருமைப்படக்கூடிய நிர்வாகமாக இருந்தாலும், அதன் கீழ் இவ்வளவு பயங்கரமான நிலைமைகள் இருப்பதை, 95,960 தொழிலாளர்களைக் கொண்டதொரு நிர்வாகத்தின் கீழ் இப்படி ஒரு நிலை இருப்பதை மிகவும் கண்காணிக்கவேண்டியதாக இருக்கின்றது. ஆரம்ப காலத்தில் இந்த வாரியம் மக்களுக்குப் பயன்தரக்கூடிய

1973 நவம்பர் 22]

[திரு. எஸ். பலராமன்]

ஒரு நிர்வாகமாக இருந்தாலும், இன்றைக்கு கீழ் மட்டத்திலிருந்து மேல் மட்டம் வரையில் நிர்வாகத்தில் பல சீர்கேடுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஒரு முதன்மைப் பொறியாளர் இருந்த இடத்தில் இப்போது ஐந்து பொறியாளர்கள் இருக்கும் நிலை ஏற்பட்டிருந்தம்கூட, இந்த அளவிற்கு நிர்வாகச் சீர்கேடு ஏன் ஏற்பட்டுள்ளது என்றுதான் கேட்க வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறோம். இப்படிப்பட்ட நிர்வாகச் சீர்கேட்டிற்குக் காரணம் அங்கேயுள்ள அரசியல் தலையீடுகள்தான் என்பதையும் நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகின்றேன். ஆளும் பொறுப்பினை ஏற்கும் முன்பு 'ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம்' என்றெல்லாம் இன்று ஆளும் கட்சியிலுள்ளவர்கள் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் இன்று மின் வாரியத்திலுள்ள நிலை என்ன என்று பார்த்தால், பல சங்கங்கள் இருக்கின்றன. ஆனாலும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினைச் சார்ந்துள்ள சங்கமாக இருந்தால்தான் அதிகாரிகள் அதற்கு ஒரு முக்கியத்துவம் கொடுக்கின்றார்கள். அதிகாரிகள் அச்சப்படும் நிலையினைப் பார்த்தால், விழுப்புரத்தில் ஒரு நிகழ்ச்சிபற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். பத்திரிகை வாயிலாக அதுபற்றி நாம் அறிந்தோம். ஒரு எழுத்தரோ என்னவோ, 5 நாட்களாக என்ஜினியர்களுக்கெல்லாம் சம்பளம் தரக்கூடிய பட்டியலை எடுத்துக்கொண்டு ஊர் சுற்ற ஆரம்பித்தார் என்ற நிகழ்ச்சியைக் கண்டோம். அவர் யார் என்று பார்த்தால், தி.மு.க. தொழிற்சங்கத்தில் இருக்கக் கூடிய பொறுப்பு வாய்ந்தவர் என்று தெரிந்தது. அவர் கணக்குகளை ஏமாற்றக் கூடிய நிலையில் இருக்கிறார் என்ற குழந்தையைத்தான் கண்டோம். அந்த அளவிற்கு நிர்வாகத்தில் இருக்கக்கூடியவர்கள், அதில் பொறுப்பேற்கக் கூடியவர்கள், அரசாங்கப் பொறுப்பில் இருக்கிறவர்கள் இது போன்ற கட்சிக் கண்ணோட்டத்துடன் தொழிலாளர்களை வளர்ப்பது ஆபத்தானது, நாட்டிற்கும் ஆபத்து என்று இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். காசாளர்கள் சங்கம் என்று இருக்கிறது. அவர்கள் எதைக் கூறுகிறார்களோ அதுதான் நிர்வாகம் என்ற நிலைக்கு, முதன்மை என்ஜினியர்களாக இருக்கட்டும், நிர்வாக என்ஜினியர்களாக இருக்கட்டும், யாராக இருந்தாலும் பயப்படவேண்டிய நிலைக்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று பரவலாகப் பேசப்படுகிறது. இதைத் தவிர்ப்பதற்கு அரசாங்கமும் அதிகாரிகளும் பொறுப்பேற்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் பணிந்து கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாய மின் இணைப்புகளைப் பொறுத்த வரை, நம் மாநிலத்தில் 22 லட்சம் கிணறுகள் இருந்தாலும், அதில் பாதி அளவிற்குத்தான், 50 சதவீத அளவிற்குத்தான் இன்றைக்கு மின் இணைப்பு வழங்கியிருக்கிறார்கள். இப்படி இருக்கும்போது, இன்றைக்கு மின் வாரியம் விவசாயிகளுக்கு மின் இணைப்பு

174 தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1973-74-ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை 1972-73-ஆம் ஆண்டு துணை நிதிநிலை அறிக்கை ஆகியவற்றின் மீது விவாதம்

[திரு. எஸ். பலசாமின்]

[1973 நவம்பர் 22]

வழங்குவது சம்பந்தமாக திடீரென்று ஒரு உத்தரவு போட்டது. ஒரு கம்பத் திற்கு ஆயிரம் ரூபாய் என்ற அளவிற்கு எத்தனை கம்பமானாலும், ரூபாய் கட்டினால் தான் மின் இணைப்பு வழங்கப்படும் என்ற உத்தரவை எங்கள் மாவட்டத்தில் போட்டார்கள். இது சம்பந்தமாக மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரையும், அதிகாரிகளையும் அணுகி, இது அநியாயம், அக்கிரமம் என்று கூறிய தற்குப் பின்னால், இந்த உத்தரவை வாபஸ் பெற்றார்கள். விவசாயிகளுக்குக் கெல்லாம் இது போன்ற ஒரு நிலையை ஏற்படுத்தி, மக்களிடையே பரவலாக ஒரு பிதியை உண்டாக்கி, எப்படி மின் இணைப்பு வாங்குவது என்ற நிலை ஏற்பட்டு, அதனால் பம்புசெட்டு போடுவதை நிறுத்திவிடக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டு, அதற்குப் பிறகு அதை வாபஸ் வாங்கிக்கொள்வது நல்லதல்ல என்று கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். மின் இணைப்பு தருவதில் கூட ஐ.டி.ஏ. வங்கி மூலமாகக் கடன் வாங்கியதற்கும், மத்திய அரசு உதவி மூலமாக வாங்கிய தற்கும், கூட்டுறவு வங்கிகள் மூலமாக வழங்கிய கடன்களுக்கும் தான் மின் இணைப்பு என்ற முறை எங்கள் மாவட்டத்தில் இருக்கிறது. இதையெல்லாம் தவிர்த்து, தனியாக ஏதோ காசு மிச்சம் பிடித்து, கடன் வாங்காமல், கடனாளி ஆகாமல் பம்புசெட்டு போட்டுக்கொண்டு மின் இணைப்பு வாங்கக் கூடிய விவசாயிகளுக்கு அரசாங்கம் தரக்கூடிய சலுகை என்னவென்று புரியவில்லை. இது போன்று பல பகுதிகளில் மின் இணைப்பு தராமலிருப்பதை கண்கூடாகக் காண்கிறேன் என்பதை இந்த அவையின் தலைவர்கள் மூலமாகத் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

உபகரணங்கள் கொடுப்பது சம்பந்தமாக கடந்த முறை ஒரு குற்றம் கூறினேன். மின் இணைப்பு தருவதில் விவசாய உபகரணங்கள் வழங்குவதில்லை என்ற நிலை ஏற்பட்டதால், விவசாயிகள் தாங்களே பியூஸ் கேரியர், கனெக்ஷன் பைப் முதற்கொண்டு வாங்கவேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. இதைத் தவிர்த்து, மின் வாரியம் விவசாயிகளுக்கு இணைப்புத் தரும்போது, இந்த உபகரணங்களையெல்லாம் வாங்கி வழங்குவதற்கான நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது போன்று விவசாயிகள் வாங்கினால், மறுபடியும் அந்த அதிகாரிகள் ஸ்டோர் மூலமாக அதை வாங்கி துஷ்பிரயோகம் செய்கிறார்கள் என்ற ஐயப்பாடு ஏற்படுகிறது. இதையெல்லாம் தவிர்ப்பதற்கு வாரியம் என்ன செய்கிறது என்ற நிலை கூட இதில் காணப்பட வில்லையென்று வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று, கடைசியாக, டெயில் எண்டில் இருக்கக்கூடிய பம்புசெட்டுகள் தீய்ந்துவிடுவதைக் காண்கிறோம். அதுவும் இப்போது இருக்கக்கூடிய மோசமான நிலைமையில் வோல்டேஜ் வருவது குறைந்த அளவிற்கு

1973 நவம்பர் 22]

[திரு. எல். பலராமன்]

இருப்பதனால், பல மோட்டார்கள் தீய்ந்து விடுவதால், விவசாயிகள் பெருவாரியாக பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதைத் தவிர்ப்பதற்கு 'ஷண்ட் கபாசிடர்ஸ்' கருவிகளை உபயோகப்படுத்தலாம் என்ற அபிப்பிராயம் கூறியிருப்பதாகத் தெரிகிறது. இதை விவசாயிகள் பொருத்த முடியுமா என்று பார்த்தால், அவர்கள் அதைச் செய்ய முடியாத நிலைமையில் இருப்பார்கள். இதன் விலை 250 ரூபாயிலிருந்து 300 ரூபாய் வரை இருக்கும் என்று கூறுகிறார்கள். இந்த மோட்டார்களை விவசாயிகளே போடுவது அவ்வளவு உசிதமாக இருக்காது என்று கூறிக்கொண்டு இதை வாரியமே வாங்கி வழங்கி இதற்கான தொகையைப் பிடித்தம் செய்து கொள்ளலாம் என்று வாரிய அதிகாரிகளுக்கு, தலைவரவர்களே, தங்கள் மூலமாகக் கூறிக்கொள்கிறேன். இதற்குரிய நடவடிக்கைகளை அமைச்சரவர்கள் எடுப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

விவசாயிகளைப் பொறுத்தமட்டில், பல மாதங்கள் பில் வராத நிலை பரவலாக ஏற்பட்டிருக்கிறது. பத்திரிகைகளில் பார்த்தால் கூட, பல கோடி ரூபாய் அளவிற்கு வசூலிக்காத நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். விவசாயிகளுக்கு அந்தந்த மாதாந்திர பில்களைக் கட்டுவதே சிரமமாக இருக்கிறது. மொத்த பில்களையும் ஒன்றாக இணைத்துக் கட்ட வேண்டுமென்றால், ஒரே மொத்தமாக வரும்போது பயங்கரமாக இருக்கிறது. எழுதித் தந்தால் மாதா மாதம் கட்ட தவணை தருகிறோம் என்று கூறுவது நல்ல முறையா? இப்படி சாதாரண விவசாயிகள் பல நூற்றுக்கணக்கான ரூபாய்களுக்குக் கடனளியாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். வாரியம் மேலும் நல்ல முறையில் நடக்குமா என்ற நிலையைப் பார்க்கும்போது, இது நல்ல முறையில் நடக்காது என்று தான் விவசாயிகள் பரவலாகப் பேசுகிறார்கள். அவர்கள் வாரியத்தின் மீது நம்பிக்கை இழக்கக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். இதைத் தவிர்ப்பதற்கு 'ஸ்பாட் பில்லிங்' முறையை ஏற்படுத்துவது மிகவும் லாபகரமாக இருக்கும், நியாயமான முறையாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். இந்த முறையில் வேலூர் எலெக்ட்ரிசிட்டி கார்ப்பரேஷன் செய்கிறது. பில் வசூலிப்பவர்களே வீட்டிற்கு வருகிறார்கள். மீட்டரைப் பார்க்கிறார்கள். எத்தனை யூனிட் என்று பார்த்து, அதற்குத் தகுந்தாற்போன்று பில்லைப் போட்டு, வீட்டுக் காரரிடமோ, அல்லது பம்பு செட்டுக் காரரிடமோ வசூலிக்கிறார்கள். இந்தச் சிறிய நிறுவனம் செய்வதைப் போல வாரியம் செய்தால், வேலை வாய்ப்பு ஏற்படும், சிக்கனம் ஏற்படும். இந்த நிலையைப் பரிசீலிக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். இந்த பில் போடுபவர்களைப் பொறுத்தவரை, 400 பில்களைப் போடுவது அவர்களுக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்ட வேலை. அவர்கள் 400 பில்கள்

176 தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1973-74-ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை 1972-73-ஆம் ஆண்டு துணை நிதிநிலை அறிக்கை ஆகியவற்றின் மீது விவாதம்

[திரு. எஸ். பலராமன்]

[1973 நவம்பர் 22]

போட வேண்டுமென்ற நிலை இருக்கிறது. அப்படி 400-க்கு மேற்கொண்டு சென்றால், 10 பைசா வழங்கப்படுவதாகக் கூறுகிறார்கள். இந்த காசாளர்கள் 40 பைசா அளிக்க வேண்டுமென்று இன்றைக்குக் கேட்டுக்கொண்டிருப்பதைத் தவிர்ப்பதற்கு வாரியம் என்ன முடிவெடுத்ததோ, அது தெரியாத நிலையில் இருக்கிறோம். நல்ல முறையில் பரிசீலித்து சிக்கனமான முறையைக் கையாண்டு இவைகளையெல்லாம் தீர்க்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் விவசாயிகளுக்கு வழங்கக்கூடிய மின்சாரம் சம்பந்தமாக எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், விவசாயிகளுக்கு எந்தவிதக் கட்டுப்பாடும் இல்லை என்று அரசும், வாரியமும் தெரிவித்தாலும், அங்கே ஒரு பகுதிநேரத்தில் தான் மின்சாரம் கொடுக்கப்படுகிறது. அரசாங்கம் மறைமுகமாக அவர்களுக்குத் தடை செய்கிறது. ஒரு வாரத்தில் பகல் 12 மணிக்கு மேலும், ஒரு வாரத்தில் காலைிலும், ஒரு சில நாட்களில் இரவிலும் மின்சாரம் வழங்கப்படுகிறது. இதனால் விவசாயம் பாதிக்கப்படுவதோடு மட்டுமல்லாமல், விவசாயிகள் சில புஞ்சைப் பயிர்களைப் பயிரிடும்போது பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதை அரசும் வாரியமும் உணரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இதைத் தவிர்த்து 24 மணி நேரம் இல்லாவிட்டாலும் பகல் நேரத்தில் பூராவும் மின்சாரம் வழங்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அதே போல் கிராமப் புறங்களில் இருக்கக் கூடிய ரைஸ் மில் போன்றவைகளுக்கெல்லாம் 25 சதவீத மின் வெட்டு ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இந்த 25 சதவீதக் குறைப்பைத் தளர்த்தி அவர்கள் உபயோகிக்கக்கூடிய அளவிற்கு, கிராமப்புறங்களில் தொழில் வளர்ச்சிக்கு அனுசூலமாக இருக்கக் கூடிய வகையில் அதிகமான மின் யூனிட்களைத் தர வேண்டுமென்று கூறிக் கொள்கிறேன். மின்வாரியம் என்றைக்குமே பொது மக்களுக்கு அவர்கள் வாழ்க்கைக்கு உதவக்கூடியதாகவும் தொழிலாளர்களுக்கு உதவக்கூடியதாகவும் இருப்பதனால், இந்த நிர்வாகம் நல்ல முறையில் இயங்கிப் பயன்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஜல் மின்சாரத்தைப் போன்று அனல் மின்சாரத்தையும் நாம் உபயோகப்படுத்துவதற்கு ஆக்க பூர்வமாக வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்கான திட்டங்களோ அமைப்புகளோ ஏதும் இதுவரை காணப்படவில்லை. மின்சாரம் எங்கே என்று மாநில அரசாங்கத்தைக் கேட்டால், மத்திய அரசாங்கம்தான் பொறுப்பு என்று அமைச்சர்கள் கூறுவதும் அந்தத் துறையினர் கூறுவதும் நியாயமில்லை என்பதை உணர்ந்து மக்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய பணி ஆக்க பூர்வமாக இருத்தல் வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் அரசு செயல்பட வேண்டு

1973 நவம்பர் 22]

[திரு. எல். பலராமன்]

மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தற்போதுள்ள குறைபாடுகளை நிவர்த்தி செய்ய வேண்டுமென்று மீண்டும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கிராமப்புறங்களில் மின்சார விளக்குகள் எரிய முடியாத ஒரு நிலை இருந்து வருகிறது. அங்கேயெல்லாம் 'கேஸ்' விளக்குகள் ஏற்பாடு செய்து அந்த முறையிலும் மின்சாரத்தைக் குறைவாக உபயோகிக்க வழி செய்யலாம் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மேலும் கிராமப்புறங்களில் பொருத்தப்பட்டிருக்கும் விளக்குகள் எரிந்தாலும் எரியாவிட்டாலும், பில்கள் கொடுக்கப்படுவது என்பது சர்வசாதாரணமாக இருந்து வருகிறது. இதைப்பற்றி மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றங்களின் கூட்டங்கள் நடைபெறுகின்றபோது, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடம் பல பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்களால் கூறப்பட்டிருக்கிறது. எரியாத விளக்குகளுக்கெல்லாம் சார்ஜ் செய்யும் நிலைமை பரவலாக எல்லா மாவட்டங்களிலும் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருப்பதைத் தவிர்த்து, அவைகளுக்கான ஒரு மீட்டர் பொருத்துவதற்கு வாரியம் ஏற்பாடு செய்து எரிந்த விளக்குகளுக்கு மட்டும் சார்ஜ் செய்ய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கிராமங்களில் வேலை செய்கின்ற ஊழியர்களுக்கு (யூனிபார்ம்) சீருடை வழங்குவதுபற்றி இந்த அறிக்கையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. தகுதி உடையவர்களுக்குத்தான் வழங்கப்படும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி தகுதி உடையவர்கள் என்று கூறும்போது, ஏதோ அதிகமான பேர் பயன் அடைவார்கள் என்று கருத வேண்டாம். ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஒன்று அல்லது இரண்டு பேர்தான் பெறும் நிலையில் உள்ளார்கள். அந்த நிலையைத் தவிர்த்து, சாதாரண அடி மட்டத்தில் வேலை செய்யும் எல்லா அலுவலர்களுக்கும் ஒரு நிரந்தரமான யூனிபார்ம்—சீருடை வழங்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்து, மழை காலங்களில் வெளியே சென்று வேலை செய்யக் கூடியவர்களுக்கு மழைக் கோட்டுகள் வழங்கி அவர்கள் பணியைச் செவ்வனே செய்ய உதவ வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். வாரியம், மக்களுக்கு நல்ல முறையில் பயன் கிடைக்குமளவுக்கு, ஆக்கப்பூர்வமாகச் செயல்பட வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொண்டு, நான் இங்கே பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தின் முன் வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற மின்சார அறிக்கையின் மீது எனது கருத்துக்களைச் சொல்ல வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி. மின்சாரம் ஒவ்வொரு மனிதனுடைய

178 தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1973-74-ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை 1972-73-ஆம் ஆண்டு துணை நிதிநிலை அறிக்கை ஆகியவற்றின் மீது விவாதம்

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

[1973 நவம்பர் 22]

வாழ்விலும் ஒரு இன்றியமையாத பங்காக மாறிவிட்டது என்று இந்த அறிக்கை சுட்டிக் காட்டுகிறது, அதை நூடும் உலகமும் ஒத்துக்கொள்கிறது என்பதை முதலில் கூறிக் கொள்கிறேன். சென்ற ஆண்டு 75 சத வீதம் மின்வெட்டு இருந்து வந்து வர, வர குறைக்கப்பட்டு, இப்பொழுது முழுதும் மின்சார வெட்டு இல்லை என்று சொல்ல முடியாவிட்டாலும் 15 சத வீதவெட்டு சட்ட ரீதியாக இருந்து வருகிறது. இருந்தாலும் எல்லாப் பகுதி மக்களும் வெட்டு இருக்கின்றது என்று உணராத வகையில் நம்முடைய வாரியம் நல்ல முறையில் மின்சாரம் வழங்கி வருகிறது என்ற ஒரு சூழ்நிலையில் இந்த ஆண்டு வாரிய நிதி நிலை அறிக்கையை நாம் ஆராய்கிறோம்.

மின் உற்பத்தித் திறனைப் பெருக்குவதற்காக எடுத்துக் கொண்டுள்ள பெரு முயற்சிகளைப்பற்றி இதிலே விரிவாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. உண்மையிலேயே நம்முடைய மாநிலம் ஏனைய மாநிலங்களை விட, அதனுடைய திறமை மிக்க நிர்வாகத்தாலும், மக்களுடைய தலனில் காட்டுகின்ற பெருத்த அக்கறையினாலும், எல்லாப் பகுதி மக்களுடைய வாழ்க்கைக்கும் இன்றியமையாத, தேவையான மின்சாரத்தைக் கொடுக்க அதனுடைய உற்பத்தித் திறனைப் பெருக்க நமது அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்டுள்ள முயற்சிகளை நாம் உளமாரப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். 17 நீர் மின் உற்பத்தி நிலையங்கள், இரண்டு அனல் மின் நிலையங்கள் மூலமும், நெய்வேலி அனல் மின் நிலையத்தையும் சேர்த்து, மொத்த உற்பத்தித் திறன் 2,254 மெகாவாட்டுகளாக இருக்கிறது. பல்வேறு சூழ்நிலையின்தாரணமாக இந்த ஆண்டு உற்பத்தித் திறன் 1,373 மெகாவாட்டாக அமைந்திருக்கிறது. இந்த ஆண்டும் கூட பற்றாக்குறை 639 மெகாவாட்டாக அமைகிறது. அதை எப்படி மக்களுக்கு பாதகம் ஏற்படாத வகையில் சரிப்படுத்திவிட முடியும் என்பது நிதி நிலை அறிக்கையில் தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் 5-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிவுறுகின்றபோது, நம்முடைய மாநிலத்தில் 2,189 மெகாவாட் மின்சாரம் பற்றாக்குறை ஏற்படுமென்று மதிப்பீடு செய்து அதனை ஈடு செய்வதற்கான நடவடிக்கைகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. மின் உற்பத்தி செய்யும் பல திட்டங்கள் தயாரிக்கப்பட்டு மத்திய அரசின் ஒப்புதலுக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளில் சுருளியாறு நீர் மின் திட்டம், காடம் பாரை குழாய் நீரேற்று மின் உற்பத்தித் திட்டம், தூத்துக்குடி அனல் மின் திட்டம் ஆகியவற்றிற்கு மத்திய அரசின் ஒப்புதல் கிடைத்து செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. இன்னும் சில ஆண்டுகளில் அவைகளின் மூலம் மின்சார உற்பத்தி ஏற்பட்டு மக்களுக்கு நல்ல முறையில் பயன் கிடைக்கும். அதே மாதிரி சேர்வலாறு, நெல்லித்துறை போன்ற திட்டங்களுக்குப் பூர்வாங்க

1973 நவம்பர் 22] [திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

வேலைகள் தொடங்கப்பட்டு விட்டன. மத்திய அரசு ஒப்புதல் தரும் என்ற நம்பிக்கையில் அவை இரண்டும் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் சுமார் பத்து திட்டங்களுக்கு மேல் மத்திய அரசின் ஒப்புதல் பெறுவதற்கு அனுப்பி வைத்திருக்கிறார்கள். ஒப்புதல் கிடைக்குமென்று காத்திருக்கிறார்கள். இந்த நிதி நிலை அறிக்கையின் 11-வது பக்கத்தில் மிகத் தெளிவாக அந்தத் திட்டங்களின் விவரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தத் திட்டங்களில் லாம் செயல்படுத்தப்பட்டால், ஏறக்குறைய 785 மெகாவாட் உற்பத்தி கிடைக்கக்கூடிய ஒரு அமைப்பு முறையை நாம் ஏற்படுத்திக்கொள்ள முடியும். நம் முடைய மாநிலத்திற்கு வேண்டிய மின்சார வசதியை ஏற்படுத்திக்கொள்வதற்கு மத்திய அரசு அனுமதி வழங்குவதில் காலம் தாழ்த்தி நம்மைக் காக்க வைத்திருப்பதை யாரும் புறக்கணிப்பதற்கில்லை என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நெய்வேலியில் இரண்டாவது நிலக்கரிச் சுரங்கத்தை வெட்டி அதன் மூலமாக அனல் மின் உற்பத்தி செய்தால்தான், இந்த மாநிலத்தினுடைய மின்சாரத் தேவையை நாம் பூர்த்தி செய்துகொள்ள முடியும். அது போலவே இன்னும் தென் மாவட்டங்களில் சில அனல் மின் சக்தித் திட்டங்களை ஏற்படுத்தினால்தான் நமக்கு வரக்கூடிய பற்றாக்குறையை, அதாவது ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு அப்பால் வரக்கூடிய பற்றாக்குறையை, நிவர்த்தி செய்ய முடியும். பல முறை மத்திய அரசைக் கேட்டும் அது காலம் கடத்திக்கொண்டு அனுமதி வழங்காமலிருந்து வருகிறது. தென்பகுதியில், திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் கூடங்குளம் என்ற இடத்தில் அணு மின் நிலையம் அமைப்பதற்கு வாய்ப்பு இருக்கின்றது என்று ஆராயப்பட்டிருக்கிறது. ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஒரு அணு மின் சக்தித் திட்டம் கூட அனுமதிக்கப்படவில்லை என்ற நிலைமை உருவாகியிருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். உண்மையிலேயே நமது மாநிலத் திட்டங்கள் புறக்கணிக்கப்படுகின்றன என்று நான் குறிப்பிடுகிறேன். இந்த மாநில அரசும் இந்த மாநில மக்களும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து ஒரு சக்தியாக, ஒரு குரலாக, மத்திய அரசு இப்படி வித்தியாசம் காட்டுகின்ற ஒரு நிலையை மாற்றும் சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்வேன். இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களுக்கு நிதி ஒதுக்கீடு செய்கின்ற முறையில் ஏற்படுகின்ற கருத்து மாறுபாடுகளை நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் விளக்கி, ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நம்முடைய மாநிலத்திற்கு எவ்வளவு பணம் தேவை என்று சொல்லியிருக்கிறார். மத்திய அரசு சார்பில் அதற்கு பதில் அளிக்கின்றபோது, பின் தங்கிய மாநிலங்களுக்கு அதிகமாகப் பணம் ஒதுக்கப்படும், தமிழகம் ஓரளவுக்கு பல துறைகளிலும் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிற மாநிலம் என்று சுட்டிக்காட்டியிருப்பதை நான் பத்திரிகை வாயிலாக அறிந்தேன். மத்திய அரசினுடைய நிதி ஒதுக்கீடு முறையைப் பற்றி 'இந்து' நாளிதழ் தலையங்கம்

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

[1973 நவம்பர் 22]

ஆய்வு செய்கின்றபோது மத்திய அரசு, தொழிற் துறைகளிலும் மற்ற துறைகளிலும் முன்னணியிலிருக்கின்ற மாநிலங்களுக்கு நிதி ஒதுக்கீடு செய்வதில் குறைவு படுத்தக்கூடாது, பின் தங்கிய மாநிலம் என்று சொல்லி, அதிக நிதி ஒதுக்கீடு செய்கிறபோது, நிர்வாகத் திறமையின்மையின் காரணமாக என்றுமே பின்தங்கியிருக்கிற நிலையிருக்கிறது என்று சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறது. நம்முடைய மாநிலம் மக்களுக்குப் பயன்படுகின்ற முறையில் நிதியைச் செலவு செய்து வருகிறது என்பது தெளிவு. தமிழகமும் மஹாராஷ்டிரம் போன்ற சில மாநிலங்களும் முன்னேற்றம் அடைந்திருப்பது திறமையான அமைப்பு முறைகள் கொண்ட நிர்வாகம் நடைபெற்று வருவதால்தான் என்று சுட்டிக்காட்டப்பட்டது. எனவே மத்திய அரசு நமது முன்னேற்றத்திற்கு ஒரு பெரும் தடையாக அமைவதாக இருந்தால், நாம் அதைச் சொல்லிக்கொண்டே இருக்கும் சூழ்நிலையில் இல்லை என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நமது அரசு ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு அப்பால் தேவைப்படுகின்ற 2,189 மெகாவாட் உற்பத்தித் திறனைப் பெருக்கிக்கொள்வதற்கு நெய்வேலியில் இரண்டாவது நிலக்கரிச் சுரங்கத்தை வெட்டி அனல் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்வது தவிர திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் கூடங்குளத்தில் அணு மின்சக்தித் திட்டம் அமைப்பதற்கு நமது அரசு ஒப்புதல் எதிர்பார்த்திருந்தும், மத்திய அரசு ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்துக் கொண்டிருப்பது உண்மையிலேயே வருந்தத்தக்கது. இது இந்த மாநில மக்களுடைய வளர்ச்சியையும் இன்றியமையாத தேவையையும் புறக்கணிக்கும் நிலைமையில் அமைந்திருக்கிறது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

நமது உற்பத்தித் திறனைப் பெருக்குவதன் மூலம் தான் மின்சாரத்தில் நம் முடைய தேவையைப் பூர்த்தி செய்யமுடியும். பக்கத்து மாநிலங்களிலிருந்து ஓராண்டு, இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு வேண்டுமானால், பற்றாக்குறைக் காலங்களில் மின்சாரம் வாங்கிக்கொள்ள முடியும். நேற்றைய தினம் என்னுடைய நண்பர் திரு. காட்டீர் கோபால் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல், அண்டை மாநிலங்களிலிருந்து நாம் மின்சாரம் வாங்குவதிலும் கூட நமக்கு இருந்த சுதந்திரத்தைப் பறித்துக் கொள்வதற்கு மத்திய சர்க்கார் முன்வந்திருக்கிறது. சென்ற ஆண்டு நாம் சிமிண்டு கொடுத்து, அரிசி கொடுத்து, அண்டை மாநிலங்களிலிருந்து மின்சாரம் அதிகமாகப் பெற்று ஓராண்டு நமது மின்சார நெருக்கடியைத் தீர்த்துக் கொண்டோம். இப்போது மத்திய அரசு ஒரு தாக்கீதை அனுப்பியுள்ளதாகச் செய்தி வெளியானதைப் பார்த்தோம். ஒரு மாநிலம் இன்னொரு

1973 நவம்பர் 22]

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

மாநிலத்தோடு பண்டமாற்று முறையின் மூலம் தன்னுடைய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்துகொள்ளக் கூடாது, மத்திய அரசு மூலமாகத் தான் அதைச் செய்ய வேண்டும் என்று சுற்றறிக்கை வந்திருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. அப்படி வந்திருப்பது உண்மையானால், அதனால் அதிகக் கால தாமதம் ஏற்படும். முதலில் நாம் நம்முடைய தேவையைத் தெரிவித்து, நம்மிடம் இருக்கிற மின்சார அளவைத் தெரிவித்து, அதன் பிறகு அவர்கள் மற்ற மாநிலங்களோடு தொடர்பு கொண்டு, நம்முடைய மின்சாரத் தேவை பூர்த்தியான பிறகு, மழை பெய்து பற்றாக்குறைச் சூழ்நிலை மாறிய பிறகு தான் அவர்களிடமிருந்து பதில் வரும். அந்த நிலைமை இருப்பது மாநிலங்களின் அதிகாரங்களில் அதிகமாகத் தலையிட்டு அவைகள் சுதந்திரமாகச் செயல்பட விடாமல் செய்வதாகும் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

இத்தகைய சூழ்நிலையை ஆங்கிலத்தில் ஒரு அரசியல் நிபுணர் "apoplexy at the centre and paralysis at the end" என்று சொல்லுகிறார். ஒரு உடல் இயக்கத்திற்கு இரத்த ஓட்டம் அல்லது குருதி ஓட்டம் மிக இன்றியமையாதது. அது முறையாக ஓட வேண்டும். தலைப் பகுதியில் அது அதிகமாகப் போனால், அது apoplexy at the centre (முனையில் அதிக இரத்தம் தங்குதல்) கை கால் பகுதியில் இரத்த ஓட்டம் இல்லாது இருப்பது paralysis at the end பக்கவாதம் என்போம். கைகால்களில் இரத்த ஓட்டம் இல்லாமல் உடல் நலம் குன்றி, உயிருக்கும் உடலுக்கும் அபத்து ஏற்படுகின்ற நிலைமை உண்டாகும். இப்போது நம்முடைய அரசியல் அமைப்பில் மத்திய அரசுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் இருக்கின்றன. அது apoplexy at the centre என்கிற முறையில் செயல்பட முடியாத நிலையில் இருக்கிறது. நமக்கு, இங்கே மாநிலங்களுக்குத் தேவையான அதிகாரங்களைத் தராமல் பொருளாதார நிலையிலும், முன்னேற்ற நிலையிலும் கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருப்பதை நாம் அரசியல் ரீதியாகவும் சட்ட நுணுக்க ரீதியாகவும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இந்த நிலையைத் திருத்த வேண்டியது நம்முடைய கடமை. இந்த மின்சார வாரியத்தினுடைய நிதிநிலை அறிக்கையைக் கூர்ந்து கவனிக்கும் போது, 5 ஆண்டுகளுக்கு அப்பால் வரக்கூடிய நெருக்கடியை ஒரு 'ரெட் லைட்', ஒரு சிவப்பு விளக்கு போட்டுச் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள் என்று நான் குறிப்பிட நினைக்கிறேன். இதைத் திருத்துவதற்கு நாம் முயல் வேண்டும். இதை மத்திய அரசு கவனத்தோடு கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தென் மாவட்டங்களில் அணு மின் திட்டம் ஏற்படுத்துவதுபற்றி இப்போது மத்திய அரசின் சார்பில் வந்த நிபுணர் குழு, தூத்துக்குடிக்குப்

182 தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1973-74-ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை
அறிக்கை 1972-73-ஆம் ஆண்டு துணை நிதிநிலை அறிக்கை
ஆகியவற்றின் மீது விவாதம்

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

[1973 நவம்பர் 22]

பக்கத்தில் கூடங்குளம் என்ற ஒரு பகுதியைத் தேர்ந்தெடுத்தது. அங்கு விரைவில் அணு மின் திட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும். அணு உற்பத்திக்குத் தேவையான மாளிகைகள் என்ற உலோகப் பொருள் குளச்சல் துறைமுகப் பகுதியில் நிறைய இருக்கிறது. அந்தப் பகுதியில் ஒரு அணு மின்சக்தித் திட்டம் துவக்க வேண்டுமென்று மத்திய சர்க்காரிடம் வற்புறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்பகுதியில் கடற்காற்று மிகுதியாக இருந்தால், குளச்சலிருந்து கிழக்குப் பகுதியில் கூடங்குளத்திற்கு மத்தியில் 'லீபுரம்' என்று ஒரு துறைமுகம் பழுதடைந்த நிலையில் இருக்கிறது. அந்தப் பகுதி காற்று மறைவுப் பகுதியாகவும் கப்பல் செல்வதற்கு வசதியாகவும் இருக்கிறது. ஆகவே அந்தப் பகுதியில், திருநெல்வேலி-கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தை இணைக்கின்ற கடலோரப் பகுதியில் ஒரு அணு மின்சக்தித் திட்டம் அமைப்பதற்கு வேண்டிய சாத்தியக் கூறுகள் இருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அங்கு, நமது அரசு தனது நிபுணர் குழுவை அனுப்பி, பரிசீலனை செய்து, மத்திய அரசிடம் பரிந்துரை செய்து அதை முறையாகச் செயல்படுத்துவதற்கு வேண்டிய காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மின் சக்தி உற்பத்தி நீர், அனல், அணு ஆகியவைகளால் முடியும். அனல் மின்சக்தி உற்பத்திக்கு நிலக்கரி தேவை. அதற்கு இரண்டாவது நிலக்கரிச் சுரங்கத்தை நெல்வேலியில் வெட்ட வேண்டும். மற்ற மாநிலங்களிலிருந்து நிலக்கரியை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு, சில நேரங்களில் நாம் ஏமாற்றம் அடைகின்ற நிலைமையைத் தவிர்த்து, நெல்வேலியில் இரண்டாவது நிலக்கரிச் சுரங்கத்தை வெட்டுவதற்கான வேலையை நாம் தொடங்க வேண்டும். நாம் அதிகமாகப் பயன்படுத்துவது நீர் மின்சக்திதான். 17 நீர் மின்சக்தித் திட்டங்களை நாம் வைத்திருக்கிறோம். அந்தத் திட்டங்களில் குறைந்தது 30 மெகாவாட், 35 மெகாவாட் தான் நீர் மின்சக்தி உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. நான் அரசைக் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம், 30, 35 மெகாவாட் உற்பத்தித் திறனுக்கும் குறைவாக, 10, 15 மெகாவாட் உற்பத்தி செய்கிற சிறு அணைப் பகுதிகளிலும் மின்சக்தி உற்பத்தி செய்ய நாம் திட்டமிட வேண்டும் என்பது. ஏனென்றால் மேலும் 35 மெகாவாட் அளவுக்கு உற்பத்தி செய்கிற அணைப் பகுதிகள் நம்மிடம் இல்லை. இப்போது கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில், மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைப்பகுதியில் உலைக்கருவி அருவி என்று ஒரு அருவி பாய்ந்துகொண்டிருக்கிறது. குடி நீர்த் திட்டத்திற்காக ஒரு அணை அங்கே கட்ட வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். அதையும் நமது முதல்வர் அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டு பரிசீலனை செய்வதற்காக ஒரு ஆய்வுக்

1973 நவம்பர் 22]

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

குழுவை அனுப்பினார்கள். தோவானை பஞ்சாயத்து யூனியனில் 45 ஆயிரம் ரூபாய் ஆய்வுக்கு வேண்டிய நிதியாக அளித்திருக்கிறார்கள். அது ஒரு குடிநீர்த் திட்டமாக இருந்தாலும், அதில் குறைந்த அளவில் மின்சக்தியை உற்பத்தி செய்வதற்கு நாம் முயற்சி எடுக்க வேண்டும். அதோடு, கோதையார் மின்சக்தி அணைத் திட்டம் இப்போது 100 மெகாவாட் நிறுவுவதை திறனாகக் கொண்டதாகவும், 80 மெகாவாட் உற்பத்தித் திறனைக் கொண்டதாகவும் செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது என்று நான் அறிகிறேன். கோதையாறு அணை, பேச்சிப்பாறை, பெருஞ்சாணி என்ற அணைகள் கட்டிய பிறகு, அவ்வணைகளின் மேற்பகுதியில் மின்சக்தி திட்டத்திற்காகக் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஏறக்குறைய, 100 வருஷத்திற்கு முன் மிஞ்சினதுரை என்று ஆங்கிலேய இஞ்சினியர் “கோதையார் பேப்பர்ஸ்” என்று அவ்வணைப் பகுதியை ஆராய்ந்து நூல் ஒன்று எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். நீண்ட நாள் அப்பகுதியிலே தங்கி ஆராய்ந்துள்ளார். காடு அடர்ந்த அப்பகுதியில் காடு கொன்று உள்ளே சென்று “பேச்சிப் பாறை” அமைத்தார். கடைசியில் அவருடைய வேண்டுகோளுக்கு இணங்க, இந்தப் பகுதியில் அவருடைய உடல் அடக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இன்றும் இதனை அங்குக் காணலாம். அந்த மிஞ்சினதுரையின் ‘கோதையார் பேப்பர்ஸ்’ என்பதில் 7 அணைத்திட்டங்கள் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. அகிலே ஒன்று பேச்சிப்பாறை, மற்றொன்று பெருஞ்சாணி, இன்னொன்று சிற்றூறு அணை. தற்போது இம் மூன்று அணைகள் தான் செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. மற்ற நான்கு சிறு அணைத்திட்டங்களும் செயல்படுத்தப்படாமலிருக்கின்றன. அவற்றைப் பரிசீலனை செய்து, அந்த அணைத்திட்டங்களை எடுத்துக்கொண்டால், அதனால் சிறிது அளவு மின்சார உற்பத்தியும், சிறு அளவு குடிநீர் வசதியும், சிறு அளவு விவசாயப் பாசன வசதியும் கிடைக்கும். இவைகளையெல்லாம் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். நம்மிடம் இருக்கிற ‘ரிசோர்ச்சல்’ (வளம்) எல்லாம் பயன்படுத்தப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நம்முடைய மின்சார வாரியம், நெருக்கடி நிலைமை இருந்தாலும்கூட, மின்சக்தி வெட்டு, பற்றாக்குறையை நிவர்த்தி செய்ய முடியாத நிலைமை இருந்தாலும்கூட, கிராம மக்களின் நலனிலும் நல்வாழ்வினும் அக்கறை காட்டுகின்ற முறையில், 60 ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட கிராமங்களில் 40 ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட கிராமங்களுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதோடு புதிய இணைப்புக்கள் கொடுப்பதற்கு முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதேபோல, பணிபுரிந்து வருகின்ற பணியாளர்களுக்கு, பல வித வசதிகளை விட்டு வாடகை உயர்வு, அகவிலைப்படி, கடனுதவி போன்ற 15, 20 புதிய வசதிகளைச் செய்திருக்கிறார்கள். இவைகள் எல்லாம் உண்மையில் மின்சாரத் துறையினரின் சாதனைகள், மின்சாரத் துறையின்

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

[1973 நவம்பர் 22]

அமைச்சருடைய சாதனை என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. இம்மாதிரி நெருக்கடி நிலைமை, வேறு எந்த மாநிலத்திலாவது ஏற்பட்டிருந்தால், வேறு ஒரு கால கட்டத்தில் ஏற்பட்டிருந்தால், அந்தச் சூழ்நிலையில் மக்கள் எவ்வாறு பாதிக்கப்பட்டிருப்பார்கள் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்த்தால், நமது சாதனையை உண்மையிலேயே புரிந்துகொள்ள வாய்ப்பாக இருக்கும் என்று கூறிக்கொண்டு, இந்த கைய சாதனையைப் பெறுவதற்கு உறுதுணையாக நின்ற மின்சார வாரியத்தினுடைய எல்லா மட்டத்தில் இருக்கின்ற ஊழியர்களுக்கும், மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கும், இவைகள் எல்லாம் முறையோடு இயங்குவதற்கு புதிய திட்டங்களை அளித்துவரும் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும், இந்த அமைச்சரவைக்கும் எனது நன்றியைக் கூறி, அமைகிறேன்.

THIRU V. ISVARMURTI: Mr. Chairman, while I would like to point out the good aspects of the Electricity Board, I have to do the unpleasant duty of highlighting some of the defects which have exercised the minds of the public and also the people who are working in the Electricity Board. I think I will not be exaggerating the situation if I say that the Electricity Board suffers from a chronic maladministration and the time has come to look at the working of the Electricity Board from an entirely new angle. Something has to be done so that the Electricity Board may not fall a victim in the way the Madras Corporation has gone. I like to point out here that the inter-union rivalries in particular have clogged the working of the Board to such an extent that it is the recurrence of violence unleashed by a section of a Union against the other personnel of the Board, and just to give an example of the state of affairs that prevails in the Electricity Board, I like to cite the things that occurred in Dharmapuri Electricity system. On 27th September 1973, it is stated:

“29-9-1973 அன்று ‘குறைதீர முறையிடுதல்’ என்ற போர்வையில் கணக்காயர் சங்கத்தைச் சேர்ந்த 100 பேர் எவ்வித முன் அனுமதியும் பெறாமல் அலுவலக நேரத்தில் சுமார் 11-30 மணிக்கு மேற்பார்வைப் பொறியாளரின் அலுவலக அறையில் நுழைந்து கூச்சலிட்டு அநாகரிக வார்த்தைகளை அள்ளி வீசி மேற்பார்வைப் பொறியாளரைத் தாக்க முற்பட்டனர்.”

MR. CHAIRMAN: Is it a Press report?

THIRU V. ISVARMURTI: It is a handout.

1973 நவம்பர் 22]

MR. CHAIRMAN : Wherefrom did the hon. Member get it? If it is a Press report, he cannot read it.

THIRU V. ISVARMURTI : It is not a Press report. This is just one example. Throughout the State several such instances of one section of the Union unleashing violence against the technical personnel have occurred. For example, on 7th July 1973 in Tirunelveli such an incident took place; on 26th July 1973 in Erode, on 1st August 1973 in Vellore, on 9th August 1973 at Ennore, on 30th August 1973 at Pudukkottai, and on 29th August 1973 at Villupuram, and also at Tirutturaipundi. This has assumed such a magnitude that unless the Government bestow their best attention and bring about an amicable settlement, I think the Electricity Board will soon go out of our hands and it will lead to several irregularities of a very serious nature. I would like to point out how this particular union is really holding the Board to ransom. Mr. Chairman, recently, to clear off arrears of the bills that had accumulated for the past six months, the Board entered into an agreement with this Union and according to this agreement, these arrears are all now distributed in the form of what is called block works among the staff. I want to give an example of what this block works means. In the Pykara Electricity System alone, I am told that Rs. 22 lakhs is being paid for the next two months as overtime payment. This is a very funny situation, because the House may be interested to know that this overtime work is not done outside the office hours in any place, because they say that they are on strike, but they continue to do the overtime work during office hours. I read the other day what had happened. This open squandering of public money is resorted to and this goes on under the full glare of the Chief Engineers of the Board. There is an Accounts Member who must be knowing the financial implications of all these things. You know, in Calcutta how the Naxalites went around offices threatening those who were working outside office hours, after 5-30, 'This means you keep more people out of employment. Either you get out or get killed.' That is how the situation here is also developing. We advertised for the filling up of the posts of clerks two years ago. These people, one lakh and forty thousand people, have not got any employment while we are shelling out lakhs and

[Thiru V. Isvarmurti]

[1973 நவம்பர் 22]

lakhs of money that should actually go to proper utilisation in the Board. The House will be interested to know that one clerk is able to do about 5 to 6 block works in a day and the overtime payments for a particular clerk, of the clerical cadre, comes to some thousands. The clerks draw more than what the Superintending Engineer draws for a month by this method of overtime payment. Just to give another example, in a particular revenue unit, just to clear off the arrears bill amounting to Rs. 32 thousand, Rs. 18,000 has been paid as additional remuneration, apart from regular pay. I am highlighting the serious financial irregularities not to cast aspersions on any particular member of the Board. People are worried as to where this will lead to. This overtime payment is paid to a particular Union in the face of stiff opposition from other Unions. This has led to demoralisation and inter-union rivalries. This is rather ironical. In the revenue units where they have done the work properly, they feel aggrieved, because they say, 'We have cleared the arrears and we are not able to enjoy the benefit of overtime payment'. I would request the Government to just examine through the Accounts Member who should know the financial implication of the things, and work out the quantum of payment to be paid to realise the arrears outstanding. I am told that to collect the arrears of Rs. 16 crores, the Board is prepared to disburse Rs. 2 crores in preparing these bills and I would like to know how much it will cost to collect the exact sum over the next few months.

பி.ப.
5-50

This overtime payment to the employees belonging to a particular Trade Union is not the only funny thing. There is another funny thing that has happened recently and that is the payment of what is called 'Special Custody Allowance'. The Special Custody Allowance is paid to the Store Keeper whose job is to keep custody of the stores materials. Here is a funny situation where the Board pays at the rate of Rs. 75 for a Chief Store-keeper and Rs. 50 for Store-keeper. I am told that the drivers of the Board are going to demand a Special Allowance. They might demand the special allowance for changing gear; if the vehicle is driven in the first gear, we will be consuming so much of fuel and if the gear is changed to the second or the third, there

1973 நவம்பர் 22]

[Thiru V. Isvarmurti]

will be saving in the consumption of fuel and, therefore, they should be paid the amount of savings effected by their change of gears. We have to stop all this funny mismanagement of the resources of the Board. The Government have to give their best thought as to how this imbalance could be rectified. This mismanagement of the finances is not the only problem that is now before the Board. For example, there is much talk about the power crisis. If you permit me, Mr. Chairman, to say certain things on this problem of power crisis, I have my own way of looking at it. Now they say that hydel reservoirs are full. The present problem is how to generate thermal power. The question is why the Ennore Power Station is not working. I would like to say that we have not given the best technical talent to solve this problem. Here I would like to say one or two things. Though the Board is having specialised technical people who ought to man these schemes, the Board is having people from other departments—I do not say that they are not competent in the respective department to which they belong—who are not fully qualified to handle technical jobs. For example, the Chief Engineer (Projects) is a Civil Man. How do we expect him to attend to this problem concerning electrical equipment? In this connection, I would like to request the Government to see whether the time has not come to consider the question of putting specialists in positions of responsibility. I would like to suggest that we should have a complete re-modelling of the working of the Electricity Board. We must have an Electrical Engineer as Chairman of the Board, an Electrical Engineer as Secretary of the Board and I would even go a step further and say that the Secretary of this Department also must be a technical personnel. These demands have already been accepted in Uttar Pradesh. I would request the Government to consider whether the time has not come to solve the controversy of Administrator *vs.* Technocrat and see that technocrats are put in key positions, so that our Electricity Board once again becomes a model for other States. In this connection, I would like to request the Government to give the Engineer the proper place in the working of the Board. We all know that the Engineers from our State do not get proper representation in Central Commissions like the Central Water and Power Commission, because our Engineers'

[Thiru V. Isvarmurti]

[1973 நவம்பர் 22]

designations, as they are now, are a disadvantage to them. They should be re-designated. Junior Engineers should be designated as Assistant Engineers, Assistant Engineers should be designated as Executive Engineers, and Executive Engineers, as Deputy Superintending Engineers. This does not involve the expenditure of even a penny. By simply redesignating these posts, we will be helping our Engineers to get representation in Central Schemes and to some extent we will also be relieving the stagnation in the cadre here. In this connection, I would like to request the Government to see whether it is not feasible to have a common seniority list of Engineers in the different departments for avoiding stagnation in certain particular departments. If we have a common seniority list for Civil, Mechanical and Electrical Engineers, whenever there is an opportunity to go on deputation or promotion, we can make a selection from that seniority list. Then the Engineers would not feel that because they have chosen a particular department, they are doomed to stagnate. The other day when I was going through the Administrative Reforms Commission's Report, I found that they had recommended this—what is called “Deputation List”. Because we do not have a list of Engineers who could be deputed to the Central Scheme whenever there is a request, many of our Engineers are left out from those opportunities. So, it has been recommended that a Deputation List might be prepared and I request the Government to see that our Engineers are given proper representation not only in the working of the Electricity Board but also in other schemes outside the State.

Finally, Mr. Chairman, I would like to request the Government to consider whether the time has come to give the Engineers a new status because of their specialisation. Their demand for parity with the I.A.S. is a just demand. I would like to request the Government to see that the Engineers are placed in positions of administration of the Electricity Board, so that the self-seeking individuals' group rivalries and the resultant politicalisation of the working of the Board may be avoided and the highly technical project may not fall a victim to mismanagement. With these words, I conclude my speech. Thank you, Mr. Chairman.

1973 நவம்பர் 22]

* திரு. எஸ். ஏ. இ. ராஜமாணிக்கம் : மேலவைத் தலைவரவர்களே, 1973-74 ஆம் ஆண்டின் தமிழ்நாடு மின்சார வாரிய நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களைக் கூறுவதற்கு வாய்ப்பளித்ததற்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

முதலாவதாக, சென்ற ஆண்டில் ஏற்பட்ட கடுமையான மின்சார வெட்டின் போது ஏற்பட்டிருந்த நெருக்கடியை மிகத் திறமையாகச் சமாளித்ததற்காக மின்சார வாரிய அமைச்சர் அவர்களையும், தமிழ்நாடு அரசையும் மனதார நான் பாராட்டுகிறேன். இந்த ஆண்டிலும் சென்ற ஆண்டைப் போலவே நெருக்கடி ஏற்படும் என்று கருதி, முன்னெச்சரிக்கையாகவே இருக்கின்ற தண்ணீரைக் குறைவாகப் பயன்படுத்தி ஒரு 15 சதவிகிதம் மின்வெட்டு வருடம் பூராவிலும் இருக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் வைத்திருப்பது உள்படியே வரவேற் புகுரிய ஒரு செய்கையாகும். இதைப் போலவே ஒவ்வொரு ஆண்டும் வருகின்ற தேவைப்படக்கூடிய மின்சாரத்தையும், அந்த ஆண்டில் நம்மிடத்தில் உள்ள மின் வசதிகளையும் கணக்கிட்டு அறிந்துகொண்டு, முன்கூட்டியே இப்படிப்பட்ட காரியங்களைச் செய்து வருவது மிகவும் நல்லதாக இருக்கும் என்று நான் கருது கின்றேன். புதிய தொழில்களுக்குப் புதிய இணைப்புக்களைக் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வந்துள்ளது பாராட்டுக்குரிய ஒரு செய்கையாகும். பண்ட மாற்று முறையில் பக்கத்து மாநிலங்களிலிருந்து மின்சாரத்தைப் பெறுவரு கிறோம். இதை இன்னும் அதிக அளவிலே பெறுவதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டும். இன்னும் எந்தெந்தப் பண்டங்கள் மற்ற மாநிலங்களுக்குத் தேவையோ அவைகளை நாமாகவே கொடுத்துக்கூட அங்கிருந்து மின்சாரத்தைப் பெறுவதற்கு முயற்சி செய்வது ஓரளவு மின்சார வெட்டைத் தவிர்ப்பதற்கு வசதியாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன். நம்முடைய முயற்சி எவ்வளவு பெரியதாக இருந்தாலும்கூட, எண்ணூர் அனல் மின்நிலையமும் நெய்வேலித் திட்டமும் அதிகமான அளவிலே மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்தாலொழிய, 1976-க்கு முன்பாக புதிய திட்டங்களின் மூலம் நமக்கு மின்சாரம் கிடைப் பதற்கு எந்தவிதமான வாய்ப்புமில்லை என்று அமைச்சர் அவர்களுடைய அறிக் கையிலிருந்து தெளிவாகத் தெரியவருகிறது. எனவே அடுத்த ஆண்டிலும் அதற்கு அடுத்த ஆண்டிலும் எண்ணூர் அனல் மின்நிலையத்திலிருந்தும் நெய் வேலித் திட்டத்தின் மூலமும் அதிகப்படியான மின்சாரம் கிடைப்பதற்கு அரசு தனி கவனம் செலுத்தியாவது தகுந்த முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். புதிதாக ஏற்றுக்கொள்ள இருக்கின்ற தூத்துக்குடி அனல் மின்மலையம், மேட்டூர் அனல் மின் நிலையம், நெய்வேலியின் இரண்டாவது கட்ட சுரங்கத் திட்டம் முடிந்து அதிலே ஏற்படுத்தக்கூடிய அனல் மின் நிலையம் ஆகியவற்றிலிருந்து கிட்டத்தட்ட ஐந்து அல்லது ஆறு ஆண்டுகளிலாவது மின்சாரம் கிடைக்கும்

[திரு. எஸ். ஏ. இராஜமாணிக்கம்] [1973 நவம்பர் 22]

வசதி நிச்சயமாக ஏற்படும் என்று நான் கருதுகிறேன். இந்த இடைப்பட்ட காலத்தில், மிகச் சிறிய திட்டங்களை, மிகக் குறைந்த காலத்தில், ஒரு ஆண்டு அல்லது இரண்டு ஆண்டுக் காலத்தில் முடிக்கக்கூடிய நிலையிலுள்ள ஏழுெட்டு அல்லது ஒன்பது திட்டங்களைப்பற்றி நமது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இந்த அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். இதற்கு வேண்டிய அனுமதியை மத்திய அரசிடமிருந்து பெற்று இந்தத் திட்டங்களையெல்லாம் மிகக் குறுகிய காலத்திலேயே நம்மால் முடிக்க முடியும். முடிந்தால் 1976-ம் ஆண்டிற்குள் இத்தகைய சிறு திட்டங்களிலே நான்கைந்து திட்டங்களை நிறைவேற்றிவிட முடியும். அதற்கான முயற்சிகளை அரசாங்கம் மேற்கொண்டு இந்தச் சிறு திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு அரசு முயற்சியினை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, மின் உற்பத்திக்கென தனியாக ஒரு வாரியத்தினை அமைப்பதற்கான அறிவிப்பினை அரசு வெளியிட்டிருப்பதானது வரவேற்கத்தக்கதாகும். மின் உற்பத்திக்கு என ஒரு தனி அமைப்பு மிகத் தேவையானது. அப்படி ஏற்படக்கூடியதொரு அமைப்பிலே மின் வாரியத்திலே பணிபுரிந்து ஓய்வுபெற்ற 'சீலிப் எஞ்சினியர்கள்' அனைவரையும் கொண்டதொரு குழுவினை ஏற்படுத்திக் கொண்டால், உள்ளபடியே அவர்களுடைய திறமையை நாம் பயன் படுத்திக் கொள்ள பெரும் வாய்ப்பு ஏற்படும் என்று நான் கருதுகிறேன். இதையும் அரசு ஆலோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மின் உற்பத்திக்கென தனியாக ஒரு வாரியத்தை அமைப்பது என்ற யோசனையைப் பாராட்டும் அதே நேரத்திலே அதன் விநியோகம் பற்றியும் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போது மின்வாரியத்திடம் இருக்கும் விநியோக முறையை பஞ்சாயத்து யூனியன்களிடமும் நகர மன்றங்களிடமும் விட்டுவிட்டால், விநியோகம் இன்னும் திறம்பட அமைவதற்கு வசதியாக இருக்கும். இன்று தமிழகத்தில் ஏழு நகர மன்றங்கள் மின் விநியோகத்தை ஏற்று நடத்துகின்றன. இந்த நகர மன்றங்கள் ஏற்றுக்கொண்டுள்ள விநியோக முறையில் இதுவரையில் எந்த விதமான புகாருக்கும் இடமின்றி—மின் வாரியத்தில் உள்ள தொழிலாளர்கள் பிரச்சினைகள் வேண்டுமானால் அங்கும் இருக்கின்றனவே தவிர, வேறு எந்தவிதமான புகாருக்கும் இடமில்லாமல்—விநியோகம் நடைபெற்று வருகின்றது. இப்படி விநியோகத்தை பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களிடமும் நகர மன்றங்களிடமும் விட்டுவிட்டால், இப்போதுள்ள 'லைன் லாஸ்' ஐந்து அல்லது ஆறு சதவிகிதம் குறையக்கூடிய வாய்ப்புகள் ஏற்படும். அதனால் ஏற்படும் நஷ்டத்தைக்கூட ஓரளவிற்கு நாம் ஈடுபடுத்திவிட முடியும். கோவை நகர மன்றத்தில் பத்தாண்டுக்காலம் நான்

1973 நவம்பர் 22] [திரு. எஸ். ஏ. இராஜமாணிக்கம்]

அங்கத்தினராக இருந்திருக்கிறேன். அந்த நேரத்திலே, எந்தப் பகுதியிலும் மின் இணைப்பிலிருந்து கள்ளத்தனமாக மின்சாரத்தை எடுத்ததாக—அவர்கள் சிறிய மாவு அரவை மில்களை வைத்திருப்பவர்களாக இருந்தாலும் சரி, வேறு சிறு தொழிற்சாலைகளை வைத்திருப்பவர்களானாலும் சரி, நகர சபைகளின் பொறுப்பிலுள்ள இடங்களிலே இப்படிக் கள்ளத்தனமாக மின்சாரத்தை எடுத்ததாக—இதுவரையில் எந்தவிதமான புகாரும் இல்லை. நகர மன்றத்தில் 30, 40 அங்கத்தினர்கள் இருக்கின்றார்கள், அவர்கள் விநியோகத்தில் எந்த விதமான புகாரும் இல்லாதபடி கவனித்துக்கொண்டு வருகின்றார்கள். எங்கே யாவது மின் இணைப்பிலிருந்து நேரடியாகக் கள்ளத்தனமாக மின்சக்தியை எடுக்கின்றார்கள் என்றால், உடனடியாக நகர மன்ற உறுப்பினர்களிடம் அல்லது நகர மன்ற அலுவலர்களிடம் புகார் செய்தால், அப்படிக் கள்ளத்தனமாக மின் சக்தியை எடுப்பதைக் கண்டுபிடித்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்கத்தக்க அளவிற்கு அங்கே உறுப்பினர்களும் அலுவலர்களும் இருக்கின்றார்கள். அந்த முறையில் கள்ளத்தனமாக மின் சக்தியை எடுப்பதைத் தடுக்க முடியும். அதேபோல இன்று கிராமப் பகுதிகளிலே பல இடங்களிலே நேரடியாக மின்சாரக் கம்பிகளிலிருந்து பம்பு செட்டுகளுக்கு இணைப்புகளைக் கொடுத்து கள்ளத்தனமாக பம்பு செட்டுகளை ஒட்டுகின்றார்கள் என்று பாவலாகக் கேள்விப்படுகிறோம். இவற்றையெல்லாம் கண்காணிப்பதற்குப் போதுமான அளவிற்கு வசதிகளும் வாய்ப்புகளும் இன்றையதினம் அரசாங்கத்தின் வசமில்லை, மின்சார வாரியத்திடமும் இல்லை. எனவே, விநியோகத்தை பஞ்சாயத்துகளிடமும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களிடமும், நகர மன்றங்களிடமும் ஒப்படைப்பதன் மூலம் இதில் ஒரு சிறந்த மாற்றத்தைக் காண முடியும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனிலும் 200-க்கும் மேற்பட்ட பஞ்சாயத்து உறுப்பினர்கள் இருக்கின்றார்கள், இவர்கள் பெரும்பாலும் கிராமங்களிலேயே தங்கி இருப்பவர்கள், பொறுப்பானவர்கள். இவர்களால் இப்படிப்பட்ட மின்சாரத் திருட்டுகளைக் கண்டு பிடிக்க முடியும். ஊரிலே யாராவது மின்சாரத்தைத் தவறாக உபயோகிக்கின்றார்கள் என்றால், சாதாரணமாக போட்டி போட்டுக்கொண்டு ஊர் மக்கள் ஊர் பெரியவர்களாகிய இவர்களிடம் நிச்சயமாகச் சொல்வார்கள் என்று எதிர் பார்க்கலாம்.

இதுபோன்றே மின்சாரக் கட்டணத்தைப் பொருத்தமட்டில், இன்று வசூலிக்கப்படாமல் விடப்பட்டிருக்கும் தொகை கிட்டத்தட்ட 15 லிருந்து 20 கோடி ரூபாய் வரையில் இருக்கும் என்று சொல்லுகின்றார்கள். இது கவனிக்க வேண்டியதொரு பிரச்சினை. கோடிக்கணக்கில் பணத்தைச்

192 தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1973-74-ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை
அறிக்கை 1972-73-ஆம் ஆண்டு துணை நிதிநிலை அறிக்கை
ஆகியவற்றின் மீது விவாதம்

[திரு. எஸ். ஏ. இராஜமாணிக்கம்] [1973 நவம்பர் 22]

சேலவழித்து மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்கிறோம். ஆனால், விநியோகத் திற்குப் பின்னர் கோடிக்கணக்கில் வசூல் பாக்கி நிற்கின்றது என்றால், அது வேதனைக்குரியதாகும். எனக்குத் தெரிந்த வரையில், ஈரோட்டில் ரங்கா ஆயில் லின்னின் ஃபெக்டரியில் மட்டும் கடந்த ஒன்றரை ஆண்டுகாலமாக அவர்களுக்கு பில் கிடைக்காமல் அந்த ஒன்றரை ஆண்டுகாலத்திற்கான கட்டணமாக பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் மின்சார வாரியத்திற்கு பாக்கி யாக நிற்கின்றது. அவர்களுக்கு பில்லே கொடுக்கப்படாத காரணத்தினால், அவர்கள் பணமும் கட்டவில்லை. மின்சார வெட்டுக்கான அளவும் அவர்களுக்கு நிர்ணயிக்கப்படவில்லை. அவர்களும் மின்சாரத்தை ஒழுங்காக உபயோகித்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். இதுபோன்றே ஈரோடு பகுதியில் பல சிறு தொழிற் சாலைகளுக்கு கடந்த ஆறு, ஏழு மாத காலமாக பில் வரவில்லை, எனவே, பணமே கட்டவில்லை என்ற நகவல்கள் எனக்குக் கிடைத்திருக்கின்றன. ஆனால், கோவை நகர மன்றம் நடத்தும் மின் விநியோக ஸ்தாபனத்தைப் பொறுத்தமட்டில், ஒவ்வொரு மாதமும் குறிப்பிட்ட தேதியில் முறையாக பில்கள் கொடுத்து அவர்கள் மின்சாரத்திற்கான கட்டணத்தைக் குறிப்பிட்ட தேதியில் கட்டவில்லையென்றால் மின் இணைப்பைத் துண்டித்து விடுகின்றார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமைகளுக்குப் பயந்து, கோவை நகர மக்கள் காலம் தாழ்த்தாது கட்டணத்தைக் கட்டி விடுகின்றார்கள். எனவே, இப்படிக் கட்டணத்தை முறையாக வசூலிப்பதற்கும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

இன்னும் 'லைன் லாஸ்' என்று சொல்லுகின்றார்கள். மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, இது இங்கே குறைவாக இருந்தாலும், அதுவே மிக அதிகம் என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. அப்படிப்பட்ட லைன் லாஸைக் குறைப்பதற்கும் விநியோகத்தைப் பொறுத்தவரையில் நகர மன்றங்களிடம் விட்டுவிட்டால் நல்ல பலனைக் காண முடியும். கிராமப் புறங்களைப் பொறுத்தமட்டில், இதை ஊராட்சி ஒன்றியங்களிடம் ஒப்படைப்பது நல்லதாக இருக்கும். இதையும் அரசாங்கம் கருத்தில் கொண்டு, இது சாதகமாக இருந்தால், இதைச் செய்யவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கூறிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்னும் ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகின்றேன். நமது மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில், நமது நீர் மின் உற்பத்தி நிலையங்கள் அனைத்தும் மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைகளைச் சார்ந்துள்ளதாகத் தான் இருக்கின்றன. இந்த நிலையில் தென்மேற்குப் பருவ மழை முறையாகப் பெய்தால்தான், அந்த உற்பத்தி நிலையங்களும் முறையாகச் செயல்படும். ஆனால், கிழக்குத்

1973 நவம்பர் 22] [திரு. எஸ். ஏ. இராஜமாணிக்கம்]

தொடர்ச்சி மலைகளையொட்டி எந்தவிதமான மின் உற்பத்தி நிலையங்களையும் நாம் இதுவரை அமைத்திருக்கிறோமா என்றால், இல்லை. திரு. சங்கரலிங்கம் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல, சிறிய அளவில் 15 மெகாவாட் அல்லது 20 மெகாவாட் அளவிற்கு குறுகிய காலத்தில் பல திட்டங்களை முடிக்கக்கூடிய வாறு திட்டங்களைத் தீட்டி செயலாற்ற முடியுமா என்று யோசிக்க வேண்டிய கட்டத்தில் நாம் இருக்கிறோம். வட கிழக்குப் பருவ மழை பெய்யும் அக்டோபர் முதல் டிசம்பர் வரையில் கிழக்குத் தொடர்ச்சி மலைகளிலிருந்து ஏராளமான தண்ணீர் கடலில் வினாகப் போய் விழுகின்றது. அப்படி வீணாகும் தண்ணீரை முறையாகத் தேக்கி வைத்து உபயோகித்தால், அது பாசனத்திற்கும் பயன்படும்; அதே நேரத்தில் அதைச் சிறிய அளவில் மின் உற்பத்திக்காகவும் பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியும். இப்படி வீணாகப் போகும் நீரைத் தேக்கிவைப்பதன் மூலம், சிறு மின் உற்பத்தித் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவது மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கும். உதாரணமாக, வடஆற்காடு

6-10
பி.ப.

மாவட்டத்திலுள்ள சாத்தனூர் அணையில் ஆண்டு முழுவதும் தண்ணீர் இருக்கின்றது. என்றாலும் அங்கே மிகச் சிறிய அளவில்கூட மின் உற்பத்தி செய்யத்தக்க ஏற்பாடுகள் கிடையாது. அதுபோன்று பவானிசாகரில், தமிழகத்தில் வேறு எங்கேயும் இல்லாத அளவிற்கு ஆண்டு முழுவதும் தண்ணீர் இருக்கின்றது. நீர்ப்பாசனத்திற்காக அந்த நீர் உபயோகப்படுத்தப்படுகின்றது. அந்த அணைக்கட்டில் மின் சக்தியை உற்பத்தி செய்வதற்கு எந்தவிதமான ஏற்பாடும் இல்லை. முதலில் ஏதோ ஒரு சில ஏற்பாடுகளைச் செய்கிறோம் என்று சொல்லி குழாய்களைக்கூடக் கொண்டு வந்து பதித்தார்கள். ஆனால், இது வரையில் அங்கே மின்சாரம் உற்பத்தி செய்வதற்கான ஏற்பாடுகள் எதையும் செப்ததாகத் தெரியவில்லை. அதிகாரிகளைக் கேட்ட நேரத்தில், 'அதற்குத் தேவையான உயரம் இல்லை' என்று சொல்லிவிட்டார்களே தவிர, அது எப்படி மேட்டூரில் சாத்தியமாகி இருக்கின்றது என்று எண்ணிப் பார்த்தார்களோ இல்லையோ தெரியவில்லை. மேட்டூர் அணையில் ஆற்றுப்படுகை மட்டத்திலேயே 40 மெகாவாட் மின் சக்தி உற்பத்தி செய்யும் அளவிற்கு அந்தக் காலத்திலேயே ஒரு மின் உற்பத்தி நிலையத்தை அமைத்திருக்கின்றார்கள். அதேபோல சாத்தனூர் அணைக்கட்டிலும் பவானி சாகரிலும் ஏன் செய்யக் கூடாது என்பதை யோசித்துப் பார்த்து, திட்டங்களைத் தீட்டினால், நிச்சயமாக நீர் மின்சார உற்பத்தி சக்தியை நாம் இன்னும் குறுகிய காலத்திலேயே அதிகரிப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். இதை மின்சார வாரியமும் அரசும் கவனத்தில் எடுத்து, எந்தெந்தப் பகுதிகளிலே 15 அல்லது 20 மெகாவாட் மின் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய அளவிற்கு நிலையங்களை அமைக்க

[திரு. எஸ். ஏ. இராஜமாணிக்கம்]

[1973 நவம்பர் 22]

முடியுமென்பதை ஆய்வு செய்து அந்தக் காரியங்களைச் செய்வது மிகவும் நலமாக இருக்குமென்று இந்த நேரத்தில் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, மின்சார இலாகாவைப் பொறுத்தவரையிலே, நான் தொழிலாளர் பிரச்சினையைப்பற்றிப் பேசுகிற நேரத்தில், தொழிலாள நண்பர்கள் நான் இந்த நேரத்தில் அவர்களுக்கு விரோதமாகப் பேசுவதாகக் கருதிவிடக்கூடாது, மின்சார இலாகாவிலே உள்ள தொழிலாளர்களுக்குத் தேவையான சகல வசதிகளையும், மற்ற இலாகாவிலே உள்ளவர்கள் பொருமைப்படக்கூடிய அளவிற்கு தமிழக மின்சாரவாரியமும், அரசும் செய்து கொடுத்திருக்கின்றன, என்றாலும் கூட, அங்கேயுள்ள அதிகாரிகளைப் பார்க்கப் போகிற நேரத்தில், அது சென்னை யாக இருந்தாலும், கோவையாக இருந்தாலும், எப்போதும் அங்கேயுள்ள தொழிலாளர் பிரச்சினைகள் தான் அந்த நேரங்களில் விவாதிக்கப்பட்டு வருகின்றனவே தவிர, வருகிற மக்களின் காரியங்களைக் கூட, செம்மையாக மேலதிகாரிகள் செய்வதற்கு அங்கேயுள்ள தொழிலாளர்கள் விடுவதில்லை. இந்த நிலைமையை மாற்றியமைப்பதற்கு மின்சார வாரியமும், மின்சார அமைச்சரவர்களும் வெகுநேரமே முயற்சி எடுத்தால், அந்த இலாகாவில் ஒழுங்காக டேலிகள் நடக்க வாய்ப்பு இருக்கும். இதை இந்த நேரத்தில் என்னால் சொல்லாமலிருக்க முடியவில்லை. அதிலே வேலை செய்கிறவர்கள் கிட்டத்தட்ட அரசாங்க ஊழியர்களைப் போன்று, பணி செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். மின்சார வாரியம் தனியான அமைப்பு என்றாலும், அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்கள் போன்ற நிலையில் அவர்கள் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அதிலே உள்ள பில்கலெக்டர்களும், காசாளர்களும் நாங்கள் இவ்வளவு பில் தான் போடுவோம், அதற்கு மேல் வேண்டுமானால் ஓவர்டைம் வேண்டுமென்று கேட்பதும், அதற்கு மின்சார வாரியம் பணிந்து கொடுத்து, ஓவர்டைம் கொடுப்பதற்கு வசதி செய்து கொடுப்பதும், பில் கலெக்டர்கள் இவ்வளவு பில்களைத் தான் வசூலிக்க முடியும், அதற்கு மேல் வசூலிக்க முடியாது என்று சொல்வதும். இந்த நிலைக்கு மின்சார வாரியமும், அரசாங்கமும் ஒத்துழைக்கிறது என்றால், அது அரசாங்கத்தின் மற்ற பல்வேறு இலாகாக்களிலே உள்ள எழுத்தர்கள் இவ்வளவு லைபல்களைத் தான் பார்ப்போம், இவ்வளவு லைபல்களில் தான் குறிப்பு எழுதுவோம் என்று சொல்லக்கூடிய இக்கட்டான நிலைமை அரசாங்க அலுவலகங்களில் வெகு நேரமே ஏற்பட்டுவிடக்கூடிய சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தும். மின்சார வாரியத்தில் வசூல் செய்வதற்கோ, பில்களைப் போடுவதற்கோ தேவையான கிளார்க்குகள் இல்லையென்றால், இன்னும் ஆயிரம் பேர்களை வேலைக்குச்

தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1973-74-ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை 195
அறிக்கை, 1972-73-ஆம் ஆண்டு துணை நிதிநிலை அறிக்கை
ஆகியவற்றின் மீது விவாதம்

1973 நவம்பர் 22] [திரு. எஸ். ஏ. இராஜமாணிக்கம்]

சேர்த்துக்கொள்ளலாம். இப்போது 25 கோடி ரூபாய் அளவிலே நிலுவை இருக்கிறதே, இதன் வட்டி நஷ்டத்தைக் கூட அவர்களுக்குச் சம்பளமாகச் கொடுத்துவிடலாம். இந்த நடைமுறை இந்தியாவில் எந்த அரசாங்க அலுவலகங்களிலும் இல்லாத ஒரு நடைமுறை. அரசாங்க உத்தியோகத்தில் இருப்பவர்களுக்கு ஓவர்டைம் பேமெண்ட் என்று சொல்வது மிகவும் வருந்தத்தக்க ஒரு செய்கையாகும். 'வொர்க்லோட்' என்று சொல்கிறார்கள். 'வொர்க்லோட்' என்று சொல்வது உடலுழைப்புக்குத் தான் பேசப்பட்டு வருகிறதே தவிர, கிளார்க்குக்கு 'வொர்க்லோட்' என்று கூறுவது தவறு என்று நான் மிகவும் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இது மிகவும் தேவையற்ற செயல். அரசாங்க இலாகாக்களிலே இன்னின்ன வேலை செய் என்று அவர்களுக்குப் பிரித்துக் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த இலாகாவிலே 400-க்கு மேல் பில் போட்டால், 10 காசு போதாது, 40 காசு வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள் என்றால், இது வருந்தத்தக்க சூழ்நிலை. இந்தச் சூழ்நிலையை மின்சார வாரியம் உடனடியாக மாற்றித் தீர வேண்டும். இன்னும் ஆயிரம் பேர்களுக்கு வேண்டுமானால், வேலை கொடுத்துவிடுங்கள். இந்த நிலைமையை மின்சார வாரியத்தில் உண்டாக்க வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த மின்சார நிதி நிலையை வரவேற்று என்னுடைய சிற்றுரையை முடிக்கிறேன்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால்: தலைவரவர்களே, தமிழ் நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1973-74 நிதி நிலை, 1972-73 துணை நிதி நிலை அறிக்கைகளின் பேரில் சில கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு வாய்ப்பளித்த தங்களுக்கு நன்றியை முதற்கண் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு நண்பர்களெல்லாம் அழுத்தந்திருத்தமாகப் பேசிய பல கருத்துக்களை நானும் எண்ணி நினைந்து, இப்படியுமா நிலை என்பதைக் கண்டறிந்த பிறகு என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன்.

உங்களுக்கெல்லாம் தெரிந்த கதை தான், 8 அல்லது 10 மாதங்களுக்கு முன்பு மக்கள் தங்களுக்கு காரண்டு கிடைக்கவில்லை என்று கஷ்டப்பட்டார்கள். காரண்டு கிடைக்கவில்லையென்று சொல்லும்போது, மின்சார வாரியத்தால் கிடைக்கவில்லையா, அல்லது அரசால் கிடைக்கவில்லையா என்பதை எண்ணிப் பார்க்கிறபோது, இயற்கை சகி செய்து விட்ட காரணத்தினால்தான், இந்த நிலை ஏற்பட்டது என்பதை நாடு அறியும். இயற்கை சகி செய்துவிட்ட காரணத்தினால், இயற்கையின் கோளாறால், அரசும் மற்ற எல்லோரும் அவதிக்

196 தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1973-74-ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை
அறிக்கை 1972-73-ஆம் ஆண்டு துணை நிதிநிலை அறிக்கை
ஆகியவற்றின் மீது விவாதம்

[திரு. சி. வி. ராஜகோபால்]

[1973 நவம்பர் 22]

குள்ளாகியிருந்தோம். அந்த நேரத்தில் அரசு ஊண் உறக்கமின்றி செப்பனிட வேண்டியவைகளைச் செப்பனிட்டு, அதிகாரிகளை விட்டு எங்கு காண்டு கிடைக்குமோ அங்கே காண்டு கிடைக்க வகை செய்தது. கரியை வட நாட்டிலிருந்து தருவிக்க வேண்டுமென்பதற்காக கப்பலை சொந்தமாகக் கட்டு வோமா, இவ்வனுக்கு வாங்கலாமா என்று எண்ணியது. ஏதோ ஒரு வகையில் சமாளித்தது. 75 சதவீத வெட்டு என்று பயந்த நேரத்தில் நமக்குச் சாதக மாக மழை பெய்த பிறகு, இப்போது 15 சதவீத வெட்டு என்று சொல்கிறார்கள். 15 சதவீத வெட்டு என்று சர்க்கார் சொல்கிறதே தவிர, நாட்டு மக்களுக்கு வெட்டு இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. மக்கள் மின்சாரம் பூரணமாகக் கிடைத்து விட்டதாகக் கருதிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏனென்றால் 15 சதவீத வெட்டு என்பது மக்களைப் பாதிக்கவில்லை. அந்த இக்கட்டான நிலைமையில் சிரமப்பட்டு சமாளித்த ஆட்சிக்கு நன்றி தெரிவிப்பதோடு அதற்கு உறுதுணையாக இருந்த அதிகாரிகளுக்கும் நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

எனக்கு முன்னாலே பேசிய திரு. தீக்ஷிதர் அவர்கள் கூறினார்கள். 45 மின்சாரக் கம்பங்கள் இருந்தால், 5 விளக்குகள்தான் எரிகின்றனவெயொழிய 40 விளக்குகள் எரியவில்லை என்று கூறிவிட்டு விவசாயிகள் பம்புசெட்டுகள் போட்டுள்ள இடங்களில் விளக்குக் கம்பங்கள் போட வேண்டும். ஏனென்றால், அங்கே நண்டு, நட்டுவாக்களி, பாம்பு போன்றவைகள் இருக்கும் என்று சொன்னார்கள். இவைகளுக்கும் மின்சாரம் வேண்டுமென்ற வகையிலே அவர்கள் கூறினார்கள். எனக்குத் தோன்றுகிறது, திரு. தீக்ஷிதர் அவர்கள் உண்மையைத்தான் கூறுகிறார்கள். மக்கள் பயன் அடையவேண்டிய அளவிற்கு பயன் அடைகிறார்கள். இன்னும், நண்டு, நட்டுவாக்களி, பாம்பு இவைகளுக்குத் தான் மின்சாரம் வேண்டும். இவைகளுக்காக மின்சாரம் தேவை என்று வற்புறுத்துகிற மாதிரி இருந்தது. தலைவரவர்களே, ஒன்றை உங்கள் மூலமாகத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த மின்சாரத்தைப் பொறுத்தவரை, பல ஆண்டுக் காலமாக பப்ளிக் யுடிலிடிக்குத் தான் காரியங்களை ஆற்றிக் கொண்டு வருகிறோமே தவிர, எந்தக் காலத்தில் இதை 'கமர்ஷியல் பிராஜக்ட்' ஆக்கி, லாபம் உண்டாக்கி, வாங்கியிருக்கிற கடனை அடைப்பதற்கு, கடனுக்கு வட்டி கட்டுவதற்கு வேண்டிய முறைகளை கையாள இருக்கிறோமோ, தெரிய வில்லை. ஒவ்வொரு ஆண்டும் ரிசர்வ் பாங்கியிருந்தும், எல்.ஐ.சி.-யிலிருந்தும் கடன் வாங்குவதையும், பற்றாக்குறைக்கு சர்க்கார் கடன் கொடுப்பார்களா என்று எண்ணி கடன் வாங்குகிற தன்மையிலேயே காரியங்கள் நடப்பதையும்

1973 நவம்பர் 22] [திரு. சி. வி. ராஜகோபால்]

நிச்சயமாக அரசு தடுத்தாக வேண்டும். அரசு எவ்வளவு காலத்திற்கு மேலும் மேலும் பணத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கப்போகிறார்கள்? மின் வாரியம் பி.பி. 6-20 பணம் சம்பாதிக்க வேண்டாமா? சர்க்கார் பணமில்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். சர்க்காருக்குப் பணம் தர வேண்டாமா? பிரதமர் இந்திரா காந்தி பொருளா தார நிலைப்பற்றிப் பேசுகிறபோது, கஷ்டமான நிலை என்றுதான் சொல்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டையும் இது ஓரளவுக்குப் பாதிக்கும் என்பதற்காகத்தான் கொஞ்சம் சிக்கன முறைகள் தேவை என்று எனக்கு முன்பு பேசிய உறுப்பினர்கள் அனைவரும் சொன்னார்கள். செலவு அதிகமாகிறது, அது குறைக்கப்பட வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய கோரிக்கை.

அடுத்தபடியாக, லைன் லாஸ்பற்றிச் சொன்னார்கள். இது ஏறக்குறைய 25 ஆண்டுகளாகப் பேசப்பட்டு வருகின்ற ஒன்றாகும். இது நேற்று ஆரம்பித்து இன்று முடிந்துவிட்டது என்பதில்ல. நானும் இந்த அவைக்கு வந்து ஏழு, எட்டு வருஷமாகிறது. எல்லோருமே லைன் லாஸ், லைன் லாஸ் என்பதை வலியுறுத்திக் கூறி வருகிறார்கள். ஆனால் அதற்குச்செய்ய வேண்டிய காரியம் என்ன? நான் ஏதோ 'டெக்னிகல் எக்ஸ்பர்ட்' என்று தலைவர் அவர்கள் தயவுசெய்து கருதிவிட வேண்டாம். 18 சத வீதத்திற்கு லைன் லாஸ் இருப்பதாக நீண்டகாலமாகப் பேசப்பட்டு வருகிறது. எப்படிக்குறைப்பது என்று ஆராய்ந்திருக்கிறார்களா, அதற்கு ஆவன செய்திருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால், இல்லை என்றுதான் தோன்றுகிறது. இப்படி அதிகமாகத் தான் இருக்கும் என்று டெக்னிகல் எக்ஸ்பர்ட்கள் சொல்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : இது unavoidable.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : It is unavoidable என்று கூறிவிட்டலாம், தலைவரவர்களே. எதிர்பார்த்து ஏற்படுகின்ற பல சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே இது எதிர்பார்ப்பதுதான். இது எதனால் ஏற்படுகின்றது என்பதை எனக்குத் தெரிந்த அளவுக்குச் சொல்கிறேன். சில இடங்களில் மாங்கள் வெட்டப்படாததால், மாத்தின் தழைகள் மின்சாரம் ஓடுன்ற கம்பிகளில் படுவதால் ஏராளமாக மின்சாரம் வீணாகும் என்று நிபுணர்கள் சொல்கிறார்கள். கம்பிகள் சிலவிடங்களில் தொங்கவிடப் படுவதாலும் இது ஏற்படுகிறது. 'டெக்னிகல் நாலெட்ஜ்' உள்ள எஸ்.ஈ. டி.ஈ. அல்லது நிபுணர்களுக்கு இது தெரியும். ஒரு இடத்தில் ஒரு ஜெனரேட்டரில்

198 தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1973-74-ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை
அறிக்கை 1972-73-ஆம் ஆண்டு துணை நிதிநிலை அறிக்கை
ஆகியவற்றின் மீது விவாதம்

[திரு. சி. வி. ராஜகோபால்]

[1973 நவம்பர் 22]

லட்சம் யூனிட் மின்சாரம் கிடைக்கிறது, அதை விநியோகம் செய்கின்றோம். அதன் மூலம் எவ்வளவு செலவாகிறது, வருமானம் என்ன? பில்கள் போட்டுப் பார்த்து எவ்வளவு வருகிறது என்று கணக்குப் போட்டுப் பார்க்க வேண்டும். அப்படிச் செய்து 80,000 யூனிட்டுகள்தான் செலவாகியிருக்கிறது என்றால், 20,000 யூனிட் லைன் லாஸ் என்று பொருள். அப்படி ஒரு லட்சம் யூனிட் ஒரு ஐம்பது மைல் அளவுக்கு அல்லது 100 மைல் அளவுக்குக் கிடைக்கும்படி ஏற்பாடு செய்திருந்தால், அந்த இடத்தில் எவ்வளவு லைன் லாஸ் என்று கண்டு பிடித்துவிடலாம். லைன் லாஸ் என்ன என்று கண்டுபிடிக்க மீட்டர் காஜ் ஆங்காங்கே வைத்து கணக்கு எடுத்திருந்தால், நிச்சயமாக இந்த அளவுக்கு லைன் லாஸ் வரவே வராது. எத்தனையோ டிபெக்ட்ஸ், அதனால் ஏற்பட்டு விடும் என்று கூறலாம். நான் அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன், அதிகாரிகளுக்குக் கட்டளையிட்டு, அடுத்த தடவை இந்த அவையில் பேசுகிறபோது லைன் லாஸ் 6 சதவீதம் என்று சொல்லுமாளுக்கு வேலை செய்து காட்டச் சொல்ல வேண்டும். செய்து காட்ட முடியும், அரசு செய்து காட்டுமென்று மனப்பூர்வமாக நம்புகிறேன். அப்படி ஒரேயடியாக முடியாவிட்டால், 18 சத வீதம் என்பதை 12 சத வீதமாகக் குறைத்துக் காட்டுங்கள். பிறகு 6 சத வீதமாகக் குறைப்பதற்கு உங்களுடைய சாமர்த்தியத்தைக் காட்டுங்கள். நிபுணர்கள் சிந்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏறக்குறைய 10, 15 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு இப்படி எனர்ஜி வீணாகிறது. இதைப் போக்க துரிதமான நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று வலியுறுத்திக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எல்லோரும் விளக்குகளைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். கோவை ராஜமாணிக்கம் அவர்கள் மிக வருத்தத்தோடுதான் சொன்னார்கள். எனக்குத் தெரிந்த வரையில், திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியினுடைய குறிக்கோள், எண்ணம் எல்லாம் உழைப்பு, உழைப்புக்கேற்ற ஊதியம் எல்லோருக்கும் கிடைக்க வேண்டுமென்பதுதான். இது அதனுடைய அடிப்படைக் குறிக்கோள். உழைக்காமல் ஊரை அடித்து உலையில் போட வேண்டும் என்பது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொள்கை அல்ல. தகுதி படைத்தவன் தகுதிக்கேற்ப உழைப்பு, அதற்கேற்ப ஊதியம் தேவை என்பதுதான் கொள்கை. மவுண்ட் ரோடில் உள்ள மின்சார வாரிய அலுவலகத்தில் தொழிற் சங்கங்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று இப்பொழுது சொன்னார்கள். அது அரசியல் அடிப்படையில் இருக்க வேண்டுமென்றும் சொல்வேன், அது இருக்கக் கூடாது என்று வாதிடுகிறவன் நான் அல்ல.

தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1973-74-ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை 199
அறிக்கை 1972-73-ஆம் ஆண்டு துணை நிதிநிலை அறிக்கை
ஆகியவற்றின் மீது விவாதம்

1973 தவம்பர் 22] [திரு. சி. வி. ராஜகோபால்]

எழைத் தொழிலாளர்கள் மீது எங்களுக்கு இரக்கம் உண்டு. அவர்களுக்கு, எனக்கு முன்னால் பேசிய உறுப்பினர் திரு. ராஜமாணிக்கம் அவர்கள் சொன்னது போல், வீட்டு வாடகைப்படி, சைக்கிள் அலவன்ஸ், சிருடை வழங்குதல், இன்னும் எவ்வளவோ சலுகைகள் செய்து கொடுத்திருந்தாலும்கூட, அங்கே யுள்ள ஒரு பிரிவினர், கணக்காயர்கள், பில் எழுதுகின்றவர்கள் போன்றவர்கள் அவர்களுக்கு என்று நியமிக்கப்பட்ட பணிகளைச் செய்யவில்லை என்று சொல் கின்றபோது, குறை சொல்லத்தான் வேண்டியிருக்கிறது. இந்தக் குறைகளுக் கெல்லாம் அப்பாற்பட்டிருக்கும் ஒரு நிர்வாகம் இதிலே தன்னுடைய ஆதிக்கத் தைச் செலுத்தி, டெக்னிக்கல் சைடில் இருக்கும் இன்ஜினியர்களுக்கு— மாநுடைய மனமும் புண்படாமல் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்—கொஞ்சம் பிரேயின் பவர்—மரியாதை கொடுக்க வேண்டும்.

MR. CHAIRMAN : It is not brain power but mental power.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : கணக்காயர்களுக்கும் நிர்வாகப் பொறுப்பில் உள்ளவர்களுக்கும் இடையே இப்பொழுது போட்டா போட்டி நடக்கிறது. அந்தப் போட்டா போட்டியில் தொழிற் சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் இருக்கிறார்கள். அந்தத் தொழிற் சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் சிலர் எதிர்க் கட்சியிலும் இணைந்திருக்கிறார்கள். எங்களுடைய கட்சியின் எண்ணம் உழைப்பு, உழைப்புக்கேற்ற கூலி. சில கட்சிகளுக்கு உழைப்பே இல்லாமல் ஊதியம் வாங்கலாம் என்ற எண்ணம் இருக்கிறது. அந்தக் கட்சிகளின் பெயர்களை இந்த அவையில் கூற நான் விரும்பவில்லை. அவர்கள் வேலையே செய்யாமல் கூலி வாங்கியத்தனிக்கிறார்கள். ஒவர்டைம் கூலி ரூபாய் 300, 350 என்று வாங்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். ஐந்து, ஆறு மாதங்களாக கட்டணத்திற்கான பில்கள் வழங்கப்படவில்லையென்று குறை சொல்லப் பட்டது. பல கோடி ரூபாய் இந்த வகையில் வசூல் செய்யப்படாமலிருந்து வருகிறது. இந்த நிலைமைக்கு யார் அடிப்படைக் காரணம்? அந்த பில் கலெக்டர்கள் மாதா மாதம் சம்பளம் வாங்கவில்லையா? இது அக்கிரமம் அல்லவா? இந்த நிலைமையைப் போக்க அரசு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்தாக வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனோ தானே என்று இருந்து விட்டால், திரு. ஈஸ்வரமூர்த்தி அவர்கள் கூறியது போல், ஒரு நாள் அந்த வாரியமே இயங்காத நிலை வந்துவிடக்கூடும். எதிர்காலத்தில் அவ்வளவு பயங்கரமான சூழ்நிலை வந்துவிடலாம். ஆகையினால்தான் தக்க நடவடிக்கையை உடனடியாக எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கணக்காயர்கள், பில் கலெக்டர்கள், இன்னும் மற்றவர்களும் நிர்வாகத்தோடு

200 தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1973-74-ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை
அறிக்கை 1972-73-ஆம் ஆண்டு துணை நிதிநிலை அறிக்கை
ஆகியவற்றின் மீது விவாதம்

[திரு. சி. வி. ராஜகோபால்]

[1973 நவம்பர் 22]

பி.ப.
6-30

எந்த முறையில் ஒத்துழைத்து வருகிறார்கள் என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். அவர்களுக்குத் தகவல்கள் வேண்டும் என்பதற்காக இரண்டு பேர் வைத்துக்கொள்கிறார்கள். டிரேட் யூனியனிடம் கேட்டுத்தான் எதையும் செய்ய வேண்டுமென்று 'பி.ஏ.' யை மிரட்டுகிறார்கள். இது நியாயம்தானா? நான் இம்மாதிரி முறையை வன்மையாகக் கண்டிக்கிறேன். டிரேட் யூனியன் என்று சொல்லிக்கொண்டு நிர்வாகத்தில் தலையிட்டு, அரக்கோணத்தில் இருக்கிறவனை செங்கற்பட்டில் போடு, இங்கேயிருக்கிறவனை அங்கே போடு என்று ஒரு பெரிய தோரணையில் நடந்துகொள்கிறார்கள். அந்த தோரணையை உடைத்து எறியவேண்டும். அவ்வாறு செய்யவில்லையென்றால், ஏழை மக்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்படுவார்கள். அவர்கள் என்ன, சம்பளம் வாங்காமலா வேலை செய்கிறார்கள். அவ்வாறு நடந்து கொள்ளுபவர்கள் மீது தக்க நடவடிக்கைகளை அரசு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். போளஸ் கொடுக்க வில்லை என்று கிளர்ச்சி செய்கிறார்கள். கிளர்க், அக்தெண்டன்ட் என்று பல பேர்களைப் போட்டிருந்தும், 6 மாதம் என்ற அளவுக்கு பில் தயார் பண்ணி அனுப்பாமலிருக்கிறார்கள். அவர்கள் இஷ்டப்படி மேலே இருக்கிறவர்களைக் கிழே இறக்கவேண்டும். அவர்கள் தங்கள் காலடியில் விழவேண்டும். அது போன்ற போக்கை அரசு மிகச் சாதாரணமாக நினைத்து விட்டுவிடக்கூடாது. யாராக இருந்தாலும், கவலைப்படாமல் அவர்கள் மீது தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். நாட்டைக் கெடுத்துவிடக்கூடாது என்பதற்காகத் தான் இதை அழுத்தம் திருத்தமாகக் கூறுகிறேன். சமீபத்தில் ஒரு எஸ். ஈ. யை ஓட ஓட விரட்டியிருக்கிறார்கள். லக்ஷ்மிநாராயணன் என்பது அவரது பெயர். அவர் 8, 10 என்று யூனியன் வைத்துக்கொள்ளாதீர்கள், ஒரு யூனியன் வைத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னார். பல மணி நேரம் அவர்களோடு பேசிப் பார்த்தார். அவரை அவர்கள் வெளியே விடமாட்டோம் என்று சொல்லி விட்டார்கள். 10 நிமிஷம் அவகாசம் கொடுங்கள், 'லட்ரின்' போய்விட்டு வந்து விடுகிறேன் என்று சொன்னாலும், அவரை அவர்கள் விடவில்லை. உங்கள் யூனியன் கோரிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ளுகிறேன் என்று கெஞ்சிக் கேட்டும், ஈவு இரக்கம் இல்லாமல் அவரைக் 'கேரோ' செய்து, அதற்குப் பின்னாலே 7, 7½ மணிக்குத்தான் அவர் வெளியே வந்தார். வெளியே வந்தவர் நேரே எலெக்ட்ரிசிட்டி போட்டுக்கு வந்து, என்னை வேறு இடத்துக்கு மாற்றுங்கள், இல்லாவிட்டால் ராஜினாமா பண்ணி விட்டுப் போகிறேன் என்று சொன்னார். இன்றைய தினம் காஞ்சிபுரத்தில் 3, 4 பேர் இருந்துகொண்டு தங்கள் இஷ்டம் போல் நடந்து வருகிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் 300, 400 ரூபாய் என்று சம்பளம் வாங்குகிறார்கள். இன்று நாட்டில் 150 ரூபாய் கூடக் கிடைக்காமல்

[1973 நவம்பர் 22] [திரு. சி. வி. ராஜகோபால்]

எத்தனையோ பேர் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது, இவர்கள் டிரேட் யூனியன் என்று சொல்லிக்கொண்டு பல கஷ்டங்களைக் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். நாட்டிலே வேலையில்லாமல் எவ்வளவோ பேர் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நாம் 300, 400 ரூபாய் என்று வாங்குகிறோமே என்ற பெருந்தன்மையான எண்ணம் இல்லாமல், அவர்கள் பில் சரியாக எழுவது தில்லை 'ஓவர்டைம்' அலவன்ஸ் என்று கேட்கிறார்கள். ஆனால் 8 மணி நேரம் கூட சரியாக வேலை செய்வதில்லை. சரியாக வேலை செய்யாமல் ஓவர்டைம் அலவன்ஸ் கேட்பது என்ற போக்கை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். யாராவது நல்லவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றால், அந்த நல்லவர்களும் கொஞ்சமாகத்தான் இருக்கிறார்கள். ஒரு கிளார்க் 400 பில் போட்டால், உன்னை யார் 400 போடச் சொன்னது, போடு 200, பிறகு எழுந்து போ என்று சொல்லுகிறார்கள். எந்த இடத்திற்கு வேண்டுமானாலும், அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு நாளைக்கு மிக ரகசியமாகப் போய்ப் பார்க்கட்டும் 11 மணிக்கு ஆபீசிற்கு வருவார்கள். 11¼ மணி வரை இருப்பார்கள். பிறகு வெளியே வந்து விடுகிறார்கள். உள்ளே போனால் அங்கே 80 நாற்காலிகள் இருந்தால், 4 பேர் தான் வேலை செய்கிறார்கள். ஏதாவது கேட்டால், தெரியாதா உன்னை, உன்னைத் தொலைத்துவிடுவேன் என்கிறார்கள். இது மிக வருத்தமாக இருக்கிறது, வேதனையாக இருக்கிறது. அதைத் துடைத்தாக வேண்டும். அங்கங்கே ஒரு யூனியன். அதற்கு ஒரு டெலிபோன் வசதி. இங்கேயிருந்து அங்கே பேசுவது டிரங் கால்ஸ் வேறு. இது நியாயம்தானா என்று கேட்கிறேன். ஏதாவது கேட்டால் ஸ்ட்ரைக் என்று வந்துவிடுகிறார்கள். இம்மாதிரி எல்லாம் நடப்பதற்கு, டிரேட் யூனியன் என்று சொல்லி 'அட்வான்டேஜ்' எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். உங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். இப்படித்தான் ராஜகோபாலாச் சாரியார் பிரியடிலே, போலீஸ்காரர்கள் எல்லாம் 'ஆகா' யூனியன் என்று சொன்னார்கள். அந்த உத்தமர் ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்கள் புத்திமதி சொன்னார்கள். நாட்டு மக்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டிய நீங்களே, இந்த மாதிரி ஸ்ட்ரைக் என்று ஆரம்பித்துவிட்டால், நாட்டு மக்கள் கதி என்னாவது; ஆகவே, உங்களுக்கு எல்லாம் யூனியன் கிடையாது என்று சொல்லி, உங்களை எல்லாம் 'எஸன்ஷியல் சர்வீஸ்' என்று ஆக்கிவிட்டேன் என்று சொல்லி விட்டார் போலீஸ்காரர்களின் கிளர்ச்சியைப் போலீஸ்காரர்களை வைத்தே அடித்து அடக்கிய வரலாறு சரித்திரம் இருக்கிறது. நான் ஏன் இவ்வளவு தூரம் இதை வற்புறுத்திச் சொல்கிறேன் என்றால், இம்மாதிரிக் காரியங்களால் நாட்டின் தொழில் உற்பத்தி கெட்டுவிடும்.

202 தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1973-74-ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை
அறிக்கை 1972-73-ஆம் ஆண்டு துணை நிதிநிலை அறிக்கை
ஆகியவற்றின் மீது விவாதம்

[திரு. சி. வி. ராஜகோபால்]

[1973 நவம்பர் 22]

இங்கே எலெக்ட்ரிசிட்டி போர்டு மெளண்ட் ரோட்டில் இருக்கிறது. அங்கே 50, 60 பேர் யூனியனைச் சேர்ந்தவர்கள் உட்கார்ந்து கொண்டு வேலை ஒன்றும் செய்யாமல் சிகரெட் பிடித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த சர்க்கார் தொழிலாளர்கள் மீது இரக்கம் கொண்ட சர்க்காராக இருப்பதால், அதிகம் நடவடிக்கை எடுப்பதில்லை. இதைச் சிலர் 'அன்புடைய அட்வான் டேஜாக' எடுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். அப்படி 4 பேர் நடந்துகொள்வதால் 400 பேர் செய்கிற காரியங்களைக்கூட மந்தப்படுத்துகிறார்கள். அவர்களுக்குத்தான் செல்வாக்கு இருக்கிறது. இங்குசுனியர் ஏதாவது சொன்னால், அவரை மாற்றிவிடுகிறார்கள். இந்த முறையை எல்லாம் தயவுசெய்து சிந்தித்து, அதற்கு ஒரு கமிஷன் போட்டு சரிசெய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த இவரகா சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் அவர்கள் அதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது திரு. சங்கரலிங்கம் அவர்கள் பேசும்போது சொன்னார்கள். திட்டங்கள் ஏராளமாகப் போட்டிருக்கிறோம். 1978-79-க்குள் ஏராளமான மெகாவாட் கரண்ட் உற்பத்தி செய்யவேண்டுமென்று போட்டிருக்கிறோம். அதற்கு டெல்லியில் இருக்கிற சர்க்காரிடமிருந்து அனுமதியை எதிர்பார்க்கிறோம் என்று கூறினார்கள். எந்தத் திட்டமாக இருந்தாலும், அது குறிக்கப் பட்ட காலத்திற்குள் செயல்படுத்தப்படவேண்டும். 2 வருஷத்திற்குள் அது செயல்படவேண்டுமென்றால் அதற்குள் அதை முடித்துவிடவேண்டும். அதற்கு மேல் போனால், 200 கோடிக்குத் திட்டம் போட்டால் 300, 400 கோடி ரூபாயில் வந்து முடியும். திட்டம் என்றால், குறிப்பிட்ட கால அளவுக்குள் அதை முடித்துவிடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகவே பல திட்டங்களைச் செயல்படுத்தி வருகின்ற இந்த சர்க்காருக்கு என்னுடைய நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். உரையை முடிப்பதற்கு முன் ஒன்றே ஒன்றைக் கூறிக்கொள்ளுகிறேன். விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் கரண்டுக்கு மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்று எனக்கு முன்னே பேசிய உறுப்பினர் திரு. பலராமன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். விவசாய மக்கள் நிறைய நன்மைகள் பெற்றிருக்கிறார்கள். சில கஷ்டங்கள் இருக்கத்தான் செய்யும். எல்லோருக்கும் கஷ்டம் இருக்கிறது. ஒரு நிகழ்ச்சியைப்பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். செங்கற்பட்டு, வட ஆற்காடு மாவட்டங்களில் உள்ள விவசாயிகள் தங்களுக்கு 'பாலாறு சர்ட்டிபிகேட்' கிடைக்கவில்லை என்பதற்காக அல்லோலகல்லோலப்பட்டார்கள். நான் இந்த அரசை அனுகி ஒரே மணி நேரத்தில் செயலாளரை, துணைச் செயலாளரைப் பார்த்து வாங்கிக் கொடுத்தேன்.

1973 நவம்பர் 22] [திரு. சி. வி. ராஜகோபால்]

நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. ஆதித்தனார் அவர்களிடம் சென்று பி.ப. 6-40
அந்த சர்ட்டிபிகேட் வேண்டுமென்று கேட்டேன். 'இப்போது எப்படி,
என்னிடம் இல்லையே' என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். விவசாயிகள்
எல்லோரும் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்று சொன்னேன். நீங்கள்தான் சர்ட்டிபி
கேட் தரவேண்டுமென்று கேட்டேன். அவர்கள் என்னிடம் இல்லையே என்று
சொல்லிவிட்டார்கள். வழக்கமாகவோ, பழக்கமாகவோ சொல்லிவிட்டார்கள்.
அதைக் குற்றம் என்று நீங்கள் எண்ணக்கூடாது. (சிரிப்பு) இதை எதற்
காகச் சொல்கிறேன் என்றால், உடனடியாக அந்த விவசாயிகளுக்கு 'பாலாறு
சர்ட்டிபிகேட்' வாங்கிக் கொடுத்தால்தான் 'கான்ட்' கிடைக்கும் என்ற நிலை
ஏற்பட்டது. உடனடியாக சம்பந்தப்பட்ட செயலாளர், துணைச் செயலாளர்
இவர்களைக் கண்டு, ஒரே ஒரு மணி நேரத்தில் 'பாலாறு சர்ட்டிபிகேட்'
அளிப்பதற்கு அதிகாரிகள் உத்தரவிட்டு அனுப்பினார்கள். இனி எந்த விவசாயி
'பாலாறு சர்ட்டிபிகேட்' கேட்டாலும், உடனே வழங்கவேண்டுமென்று உத்தர
விட்டார்கள். ஒரு மணி நேரத்தில் 'பாலாறு சர்ட்டிபிகேட்' வழங்குவதற்கு
ஏற்பாடு செய்திருக்கிறேன் நான். சர்க்கார் அதற்கான மெமோராண்டத்தை
எல்லா மாவட்டத் தலைவர்களுக்கும் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அதில்கூட
திரு. சி. வி. ராஜகோபால் அவர்களது 'ரெபிரசென்டேஷன்' என்று குறிப்
பிட்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்
அவர்கள் 'பாலாறு சர்ட்டிபிகேட்', பாலாறு சர்ட்டிபிகேட்' என்று கூறுகிறார்
களே, அது என்ன என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால்: விவசாயிகள் தங்கள் நிலங்களுக்கு பம்பு
செட்டுகள் போடவேண்டுமென்றால், 'பாலாறு சர்ட்டிபிகேட்' கொடுக்க
வேண்டும். அதாவது பாலாறுக்குப் பக்கத்தில் இருப்பதற்காக அந்த சர்ட்டிபி
கேட் கொடுக்கவேண்டும். பாலாறு செங்கற்பட்டு முதல் வட ஆற்காடு வரையில்
உள்ளது. அந்த சர்ட்டிபிகேட் இல்லாமல் பம்ப்செட் போட முடியாது.
'பாலாறு சர்ட்டிபிகேட்' கொண்டு வந்து கொடுத்தால்தான், கான்ட் கொடுப்
பார்கள். எனவே நான் சர்க்கார் அதிகாரிகளைக் கண்டு—திரு. சுலைமான் என்ற
அதிகாரியைக் கண்டு, ஒரு மணி நேரத்தில் அதற்கான உத்தரவை வழங்க
ஏற்பாடு செய்தேன். அந்த அதிகாரியும் இப்போதே தருகிறேன் என்று
சொல்லி, உடனடியாக எல்லா மாவட்டக் கலெக்டர்களுக்கும் உத்தரவு
அனுப்பினார்கள். இந்த மகிழ்ச்சிகரமான செய்தியை உங்களுக்குத் தெரிவித்து
இத்துடன் என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

204 தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1973-74-ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை
அறிக்கை 1972-73-ஆம் ஆண்டு துணை நிதிநிலை அறிக்கை
ஆகியவற்றின் மீது விவாதம்

பி.ப
6-45

[1973 நவம்பர் 22]

MR. CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 4 p.m. tomorrow.

The House then adjourned.

3. அவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

85. Notification issued with G.O. Ms. No. 320, Excise and Prohibition, dated the 30th August 1973 in regard to Prohibition of transport of toddy from any local area into any other local area in the State of Tamil Nadu on and from the 1st September, 1973. [Laid on the table of the House under section 34 (5) of the Tamil Nadu Excise Act, 1971 (Tamil Nadu Act 34 of 1971)].

86. Order issued with G.O. R. No. 1683, Revenue, dated the 10th September 1973 in regard to exemption from liability to entertainments tax, show tax and additional surcharge on the benefit film show organised by Y's Men's International Service Club of Y.M.C.A. [Laid on the table of the House under section 16 (4) of the Tamil Nadu Entertainments Tax Act, 1939 (Tamil Nadu Act X of 1939)].

87. Notification issued with G.O. Ms. No. 313, Excise and Prohibition, dated the 27th August 1973 in regard to prohibition of possession of toddy absolutely within the State of Tamil Nadu from the 1st September 1973. [Laid on the table of the House under section 34 (5) of the Tamil Nadu Excise Act, 1971 (Tamil Nadu Act 34 of 1971)].

88. Notification issued with G.O. P. No. 4139, Revenue, dated the 10th July 1973 in regard to an amendment to rule 15 (4 BB) of the Tamil Nadu General Sales Tax Rules, 1959. [Laid on the table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959).]